HELDEN

HET TOUR-PARKOERS

digitale bijlage

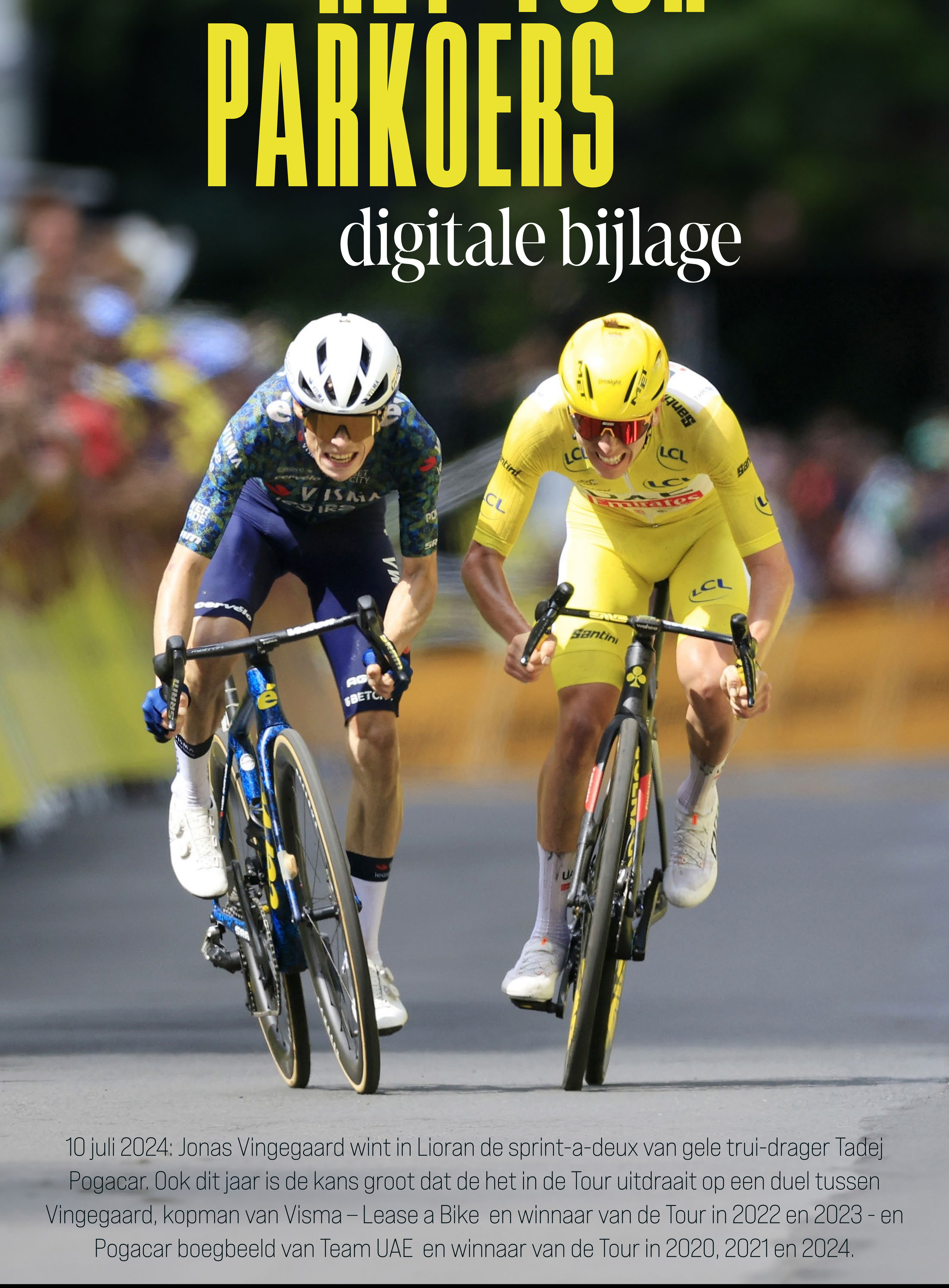

10 juli 2024: Jonas Vingegaard wint in Lioran de sprint-a-deux van gele trui-drager Tadej Pogacar. Ook dit jaar is de kans groot dat de het in de Tour uitdraait op een duel tussen Vingegaard, kopman van Visma – Lease a Bike en winnaar van de Tour in 2022 en 2023 - en Pogacar boegbeeld van Team UAE en winnaar van de Tour in 2020, 2021 en 2024.

HELDEN

4 juli 2024: Dylan Groenewegen sprint naar de etappezege in Dijon. Het is de zesde ritzege van de sprinter van Jayco AlUla in de Tour de France.

'Tijdritmonster' Remco Evenepoel wint in de Tour van 2024 de eerste race tegen de klok en wordt derde in het eindklassement. De Belg is regerend olympisch en wereldkampioen tijdrijden en geldt als topfavoriet voor de zege in etappe 5, de eerste tijdrit in de Tour van dit jaar.

27 juni 2021: Mathieu van der Poel wijst naar de hemel als eerbetoon aan zijn in 2019 overleden opa Raymond Poulidor. MvdP wint op Mûr-de-Bretagne en pakt de gele trui.

De 111e editie van de Ronde van Frankrijk belooft een clash te worden tussen drievoudig Tour-winnaar Tadej Pogacar en Jonas Vingegaard, die het geel twee keer aan mocht trekken in Parijs. En lukt het Mathieu van der Poel net als in 2021 een etappe te winnen en het geel te pakken?

Etappe 1: Zaterdag 5 juli

LILLE - LILLE (VLAKKE RIT, 185 KILOMETER)

Het moet wel heel raar lopen als de eerste etappe niet eindigt in een massasprint. De renners maken een grote lus ten westen van Lille en in

totaal hoeven niet eens duizend hoogtemeters overbrugd te worden. Helemaal vlak is de eerste rit niet. De Côte de Notre-Dam-de-Lorette (1,1 kilometer met een gemiddeld stijgingspercentage van 7,8 procent), de Côte de Cassel (2,3 kilometer à 3,7 procent), de Mont Noir (1,3 kilometer tegen 5,8 procent) zijn opgenomen in het parkoers. Na het laatste klimmetje is het nog 45 kilometer tot de finish. De slotkilometer is vlak dus de treintjes van alle sprinters zullen in stelling worden gebracht en het zal dringen zijn voorin. Het risico op valpartijen is dus groot. Grootste kanshebbers voor de eerste gele trui van deze Tour zijn Tim Merlier, Jasper Philipsen met luxe gangmaker Mathieu van der Poel en Jonathan Milan. Of verrast Biniam Girmay, winnaar van de groene trui in de vorige Tour, hen? De winnaar zal zo goed als zeker niet alleen het geel, maar ook de groene trui aan mogen trekken.

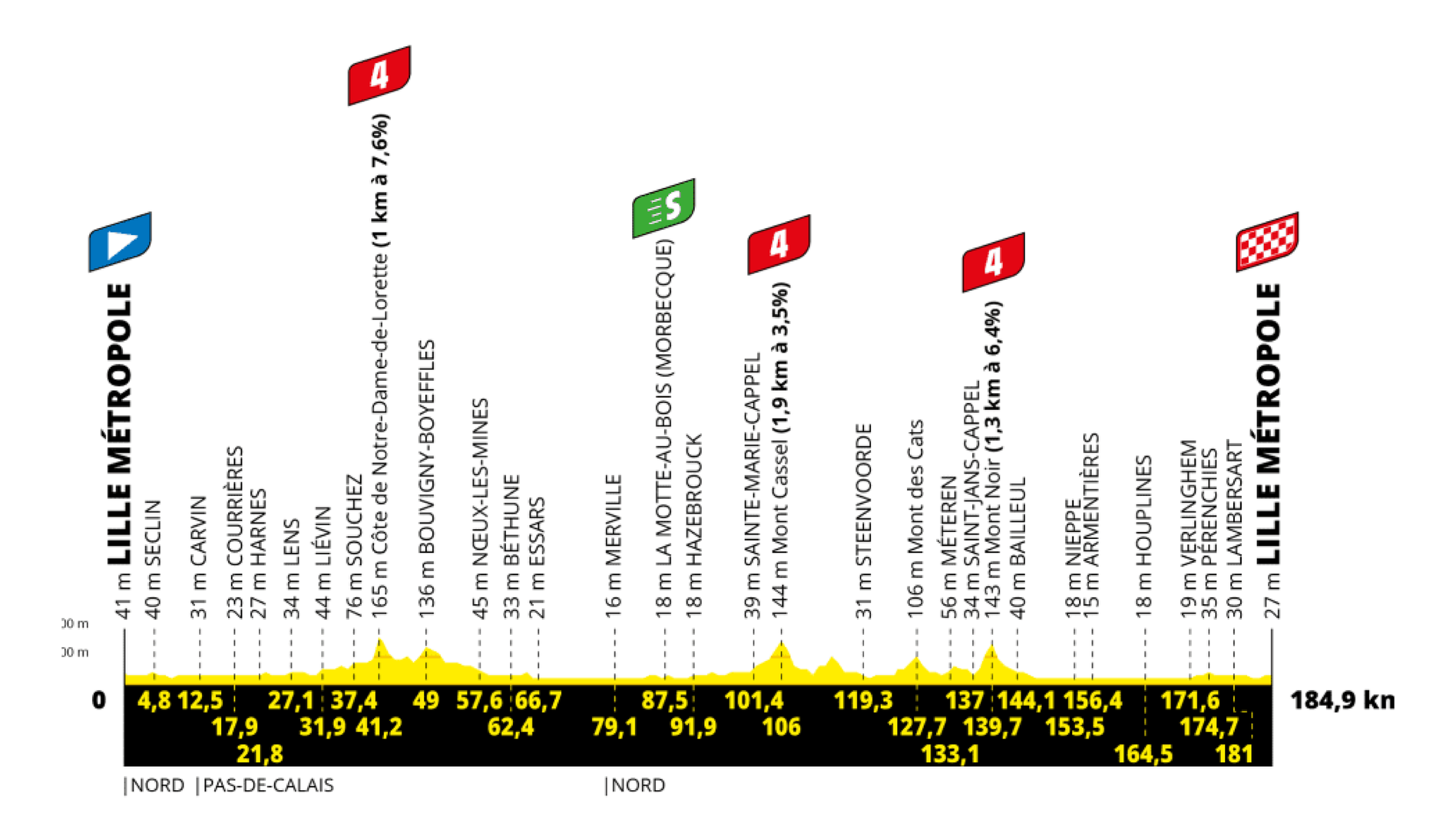

Etappe 2: Zondag 6 juli

LAUWIN-PLANQUE – BOULOGNE-SUR-MER (HEUVELRIT, 209 KILOMETER)

Mathieu van der Poel won in 2021 de tweede etappe van de Tour en greep de gele trui. Dat zou vandaag ook zomaar kunnen gebeuren. De etappe is in elk geval gemaakt voor punchers, explosieve renners die goed een klimmetje kunnen verteren en ook nog een behoorlijke sprint in huis hebben.
In de tweede rit, de langste etappe van deze Tour, krijgen de renners 2100 hoogtemeters voorgeschoteld. Het eerste deel van de etappe voert over glooiend terrein in de richting van het Nauw van Calais. Na honderd kilometer wacht de Côte de Cavron-Saint-Martin (1,2 kilometer à 5,6 procent) en na 179 kilometer de Côte du Haut Pichot (1 kilometer tegen 10,3 procent). In de laatste tien kilometer wordt vuurwerk verwacht. Op de Côte de Saint-Étienne-au-Mont (900 meter tegen een stijgingspercentage van 10,8 procent) en de Côte d'Outreau (800 meter tegen 7,9 procent) zullen de punchers proberen alle sprinters te lozen. Na het laatste klimmetje is het nog iets meer dan vijf kilometer naar de streep. De slotkilometer loopt met vijf procent omhoog.
Naast MvdP is Wout van Aert vandaag een kanshebber. En wat te denken van alleskunner

Tadej Pogacar? Wellicht wil hij vandaag al kostbare seconden pakken op Jonas Vingegaard en Remco Evenepoel, met de gele trui als bonus.

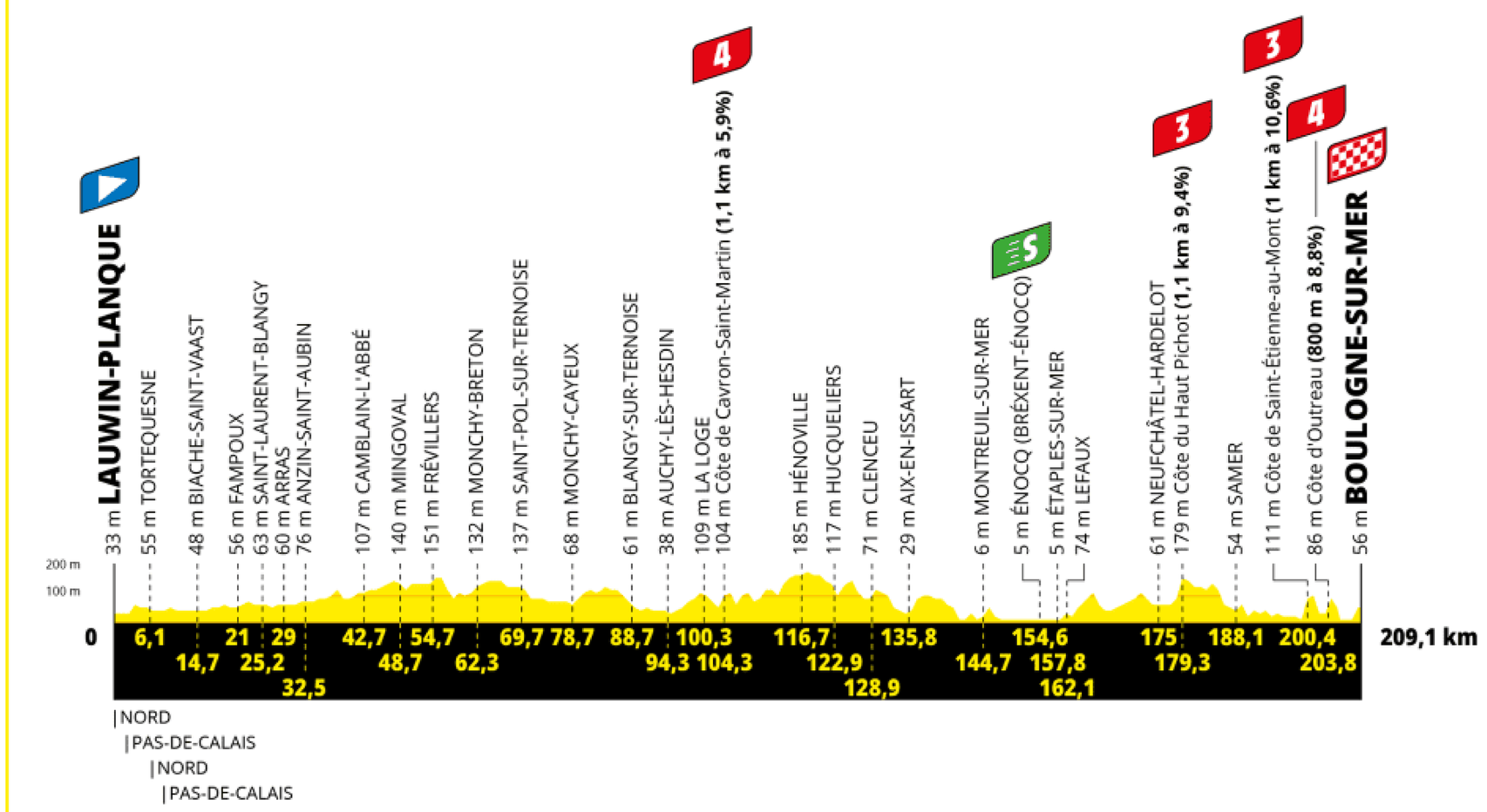

Etappe 3: Maandag 7 juli

VALENCIENES – DUINKERKE (VLAKKE RIT, 172 KILOMETER)

In 1995 sprintte Jeroen Blijlevens naar de winst in Duinkerke en het is zo goed als zeker dat het vandaag opnieuw sprinten geblazen wordt. Op dertig kilometer van de streep is de Côte de Cassel (2,3 kilometer tegen 4,5 procent) het enige klimmetje van de dag. Voor renners van de kleinere ploegen is het vandaag een kans om in beeld te rijden en de sponsor blij te maken, maar als Duinkerke nadert zullen de sprinterstreinen geformeerd worden en het tempo opgevoerd worden. Het wordt dringen in de laatste kilometers om voorin te komen en blijven, dus het risico op valpartijen is opnieuw groot. De

favorieten van etappe 1 zijn ook vandaag de te kloppen mannen.

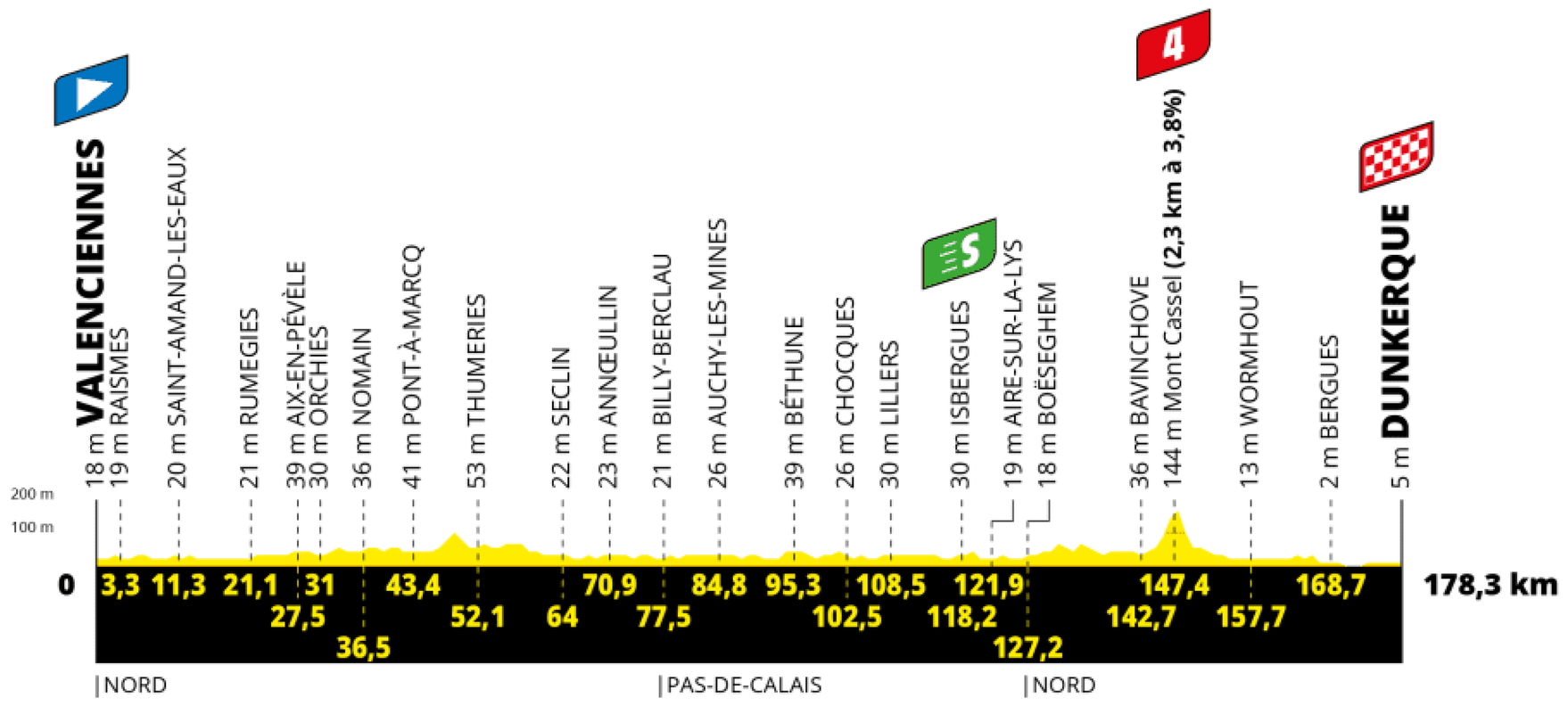

Etappe 4: Dinsdag 8 juli

AMIENS – ROUEN (HEUVELRIT, 173 KILOMETER)

Gerrit Solleveld, Jan Raas en Fedor den Hertog wonnen ooit in Rouen. Als de Tour de hoofdstad van Normandië aandeed, draaide het vaak uit op een massasprint, maar dat lijkt vandaag uitgesloten. Het is opnieuw aan de punchers. Goed nieuws dus voor Mathieu van der Poel. Hij liet eerder weten dat de Tour niet zijn favoriete koers is, omdat hij daarin doorgaans te weinig kansen heeft op succes. Voor de echte bergritten is hij niet gemaakt en in de vlakke etappes zijn de sprintersploegen oppermachtig. Dus was hij voorgaande jaren - met succes - vooral meesterknecht van ploeggenoot en sprinter Jasper Philipsen. Dit jaar heeft de organisatie veel meer rekening gehouden met renners als Van der Poel. Vooral de finale belooft spektakel. Op iets meer

dan twintig kilometer van de streep ligt de Côte de Bonsecours (900 meter tegen 7,2 procent). Op vijftien kilometer van de meet begint de Côte de Grand Mare (1,8 kilometer à 5 procent) en op iets meer dan zes kilometer van de finish is de Rampe Saint-Hilaire (900 meter tegen 10, 6 procent). De laatste kilometer loopt net als in etappe 2 met gemiddeld 5 procent omhoog. De kanshebbers vandaag zijn dezelfde als in rit twee. Niet alleen de ritzege staat op het spel, maar misschien ligt ook de gele trui voor het grijpen.

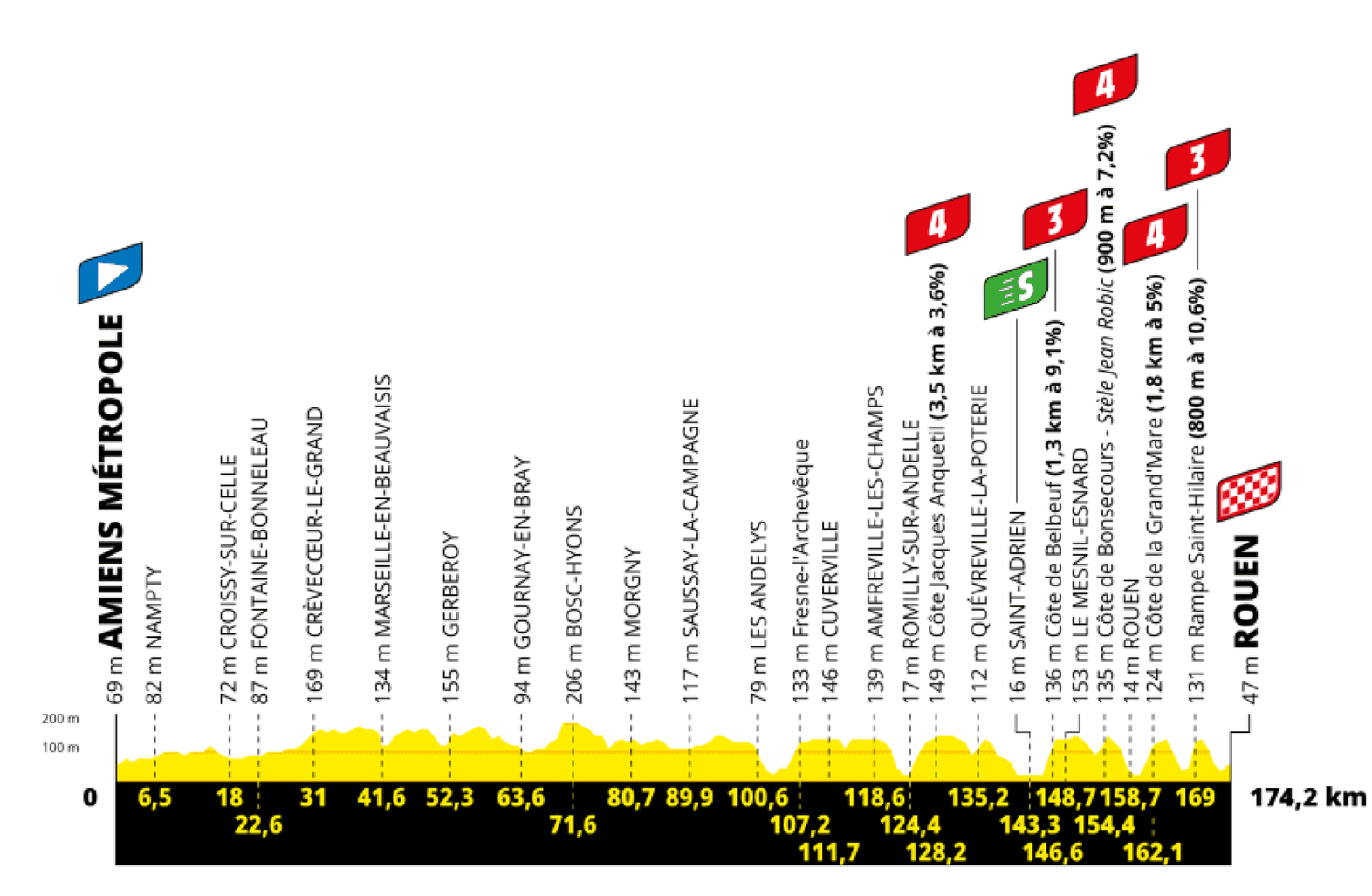

Etappe 5: Woensdag 9 juli

CAEN – CAEN (TIJDRIT, 33 KILOMETER)

De eerste krachtmeting voor de klassementsrenners. Het tijdritparkoers voert over 33 vlakke kilometer. De wegen zijn breed. Naast de klassementsrenners met een goede tijdrit zijn komen vandaag ook de pure tijdritspecialisten aan hun trekken. Filippo Ganna, Stefan Küng, Wout van Aert kunnen er allemaal wat van. Maar er is maar één topfavoriet: de regerend olympische en wereldkampioen in de race tegen de klok: Remco Evenepoel. Hij zal vandaag niet alleen tijd willen pakken op Tadej Pogacar en Jonas Vingegaard – allebei overigens ook goede tijdrijders -, maar ook een gooi willen doen naar het geel.

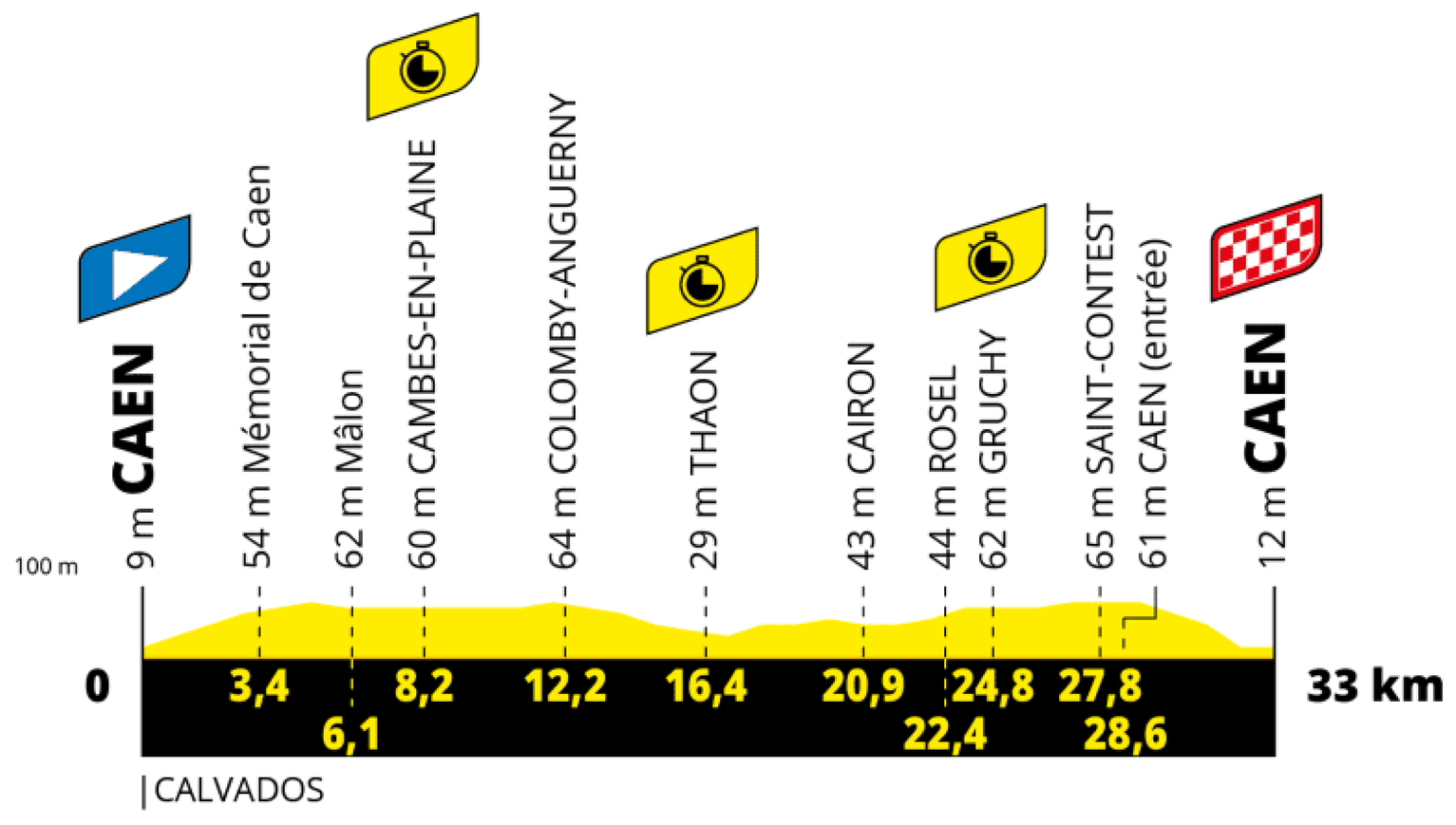

Etappe 6: Donderdag 10 juli

BAYEUX – VIRE NORMANDIE (HEUVELRIT, 201 KILOMETER)

De dag na de tijdrit wacht het peloton een heel

pittige etappe met 3500 hoogtemeters. Het gaat de hele dag op en af in Normandië. De Mont Pinçon (5,6 kilometer met een gemiddelde stijging van 3,7 procent), La Rançonièrre (2,3 kilometer à 7,5 procent), de Côte de la Batonnière (4,1 kilometer tegen 4,2 procent), de Côte de la Tertre Bizet (3,9 kilometer à 3,6 procent), de Côte de Mortain (2,5 kilometer tegen 6,1 procent), de Côte de Juvigny-le-Tertre (1,9 kilometer à 7,3 procent), de Côte de Saint-Michel-de-Montjoie (4,4 kilometer tegen 3,6 procent) en de Côte de Vaudry (1,5 kilometer tegen gemiddeld 6,3 procent, maar met uitschieters tot 11,2 procent). De top van de laatste klim ligt op iets meer dan vier kilometer van de streep. De laatste 700 meter loopt ook nog een met 10 procent omhoog. De ideale dag voor een succesvolle ontsnapping met renners die niet gevaarlijk zijn voor het algemeen klassement, maar behoorlijk kunnen klimmen. Ook mannen die voor de bolletjestrui gaan, kunnen vandaag hun lol op.

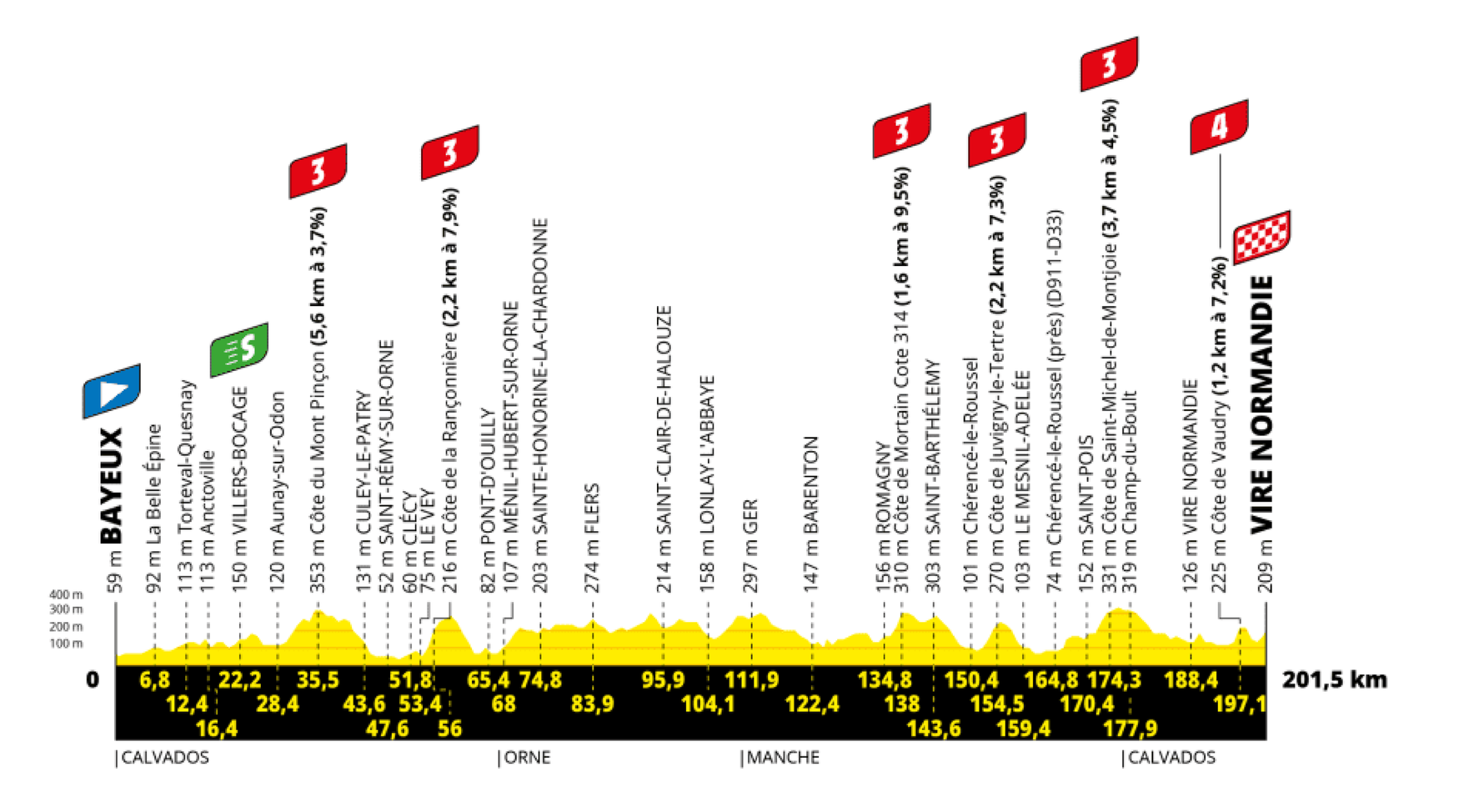

Etappe 7: Vrijdag 11 juli

SAINT-MALO - MÛR-DE-BRETAGNE (HEUVELRIT, 194 KILOMETER)

Na etappe 2 en rit 4 is het vandaag opnieuw aan de punchers. In 2021 finishte de tweede etappe van de Tour ook bovenop Mûr-de-Bretagne en toen won Mathieu van der Poel, terwijl hij op de streep naar de hemel wees om zijn opa Raymond Poulidor, die op 13 november 2019 overleed, te eren. Als bonus pakte hij ook nog de gele trui. Ook dit jaar geldt Van der Poel als een grote kanshebber voor de dagzege.

Net als in 2021 wordt de Mûr-de-Bretagne twee keer beklommen. De finish ligt op de klim van 2,9 kilometer tegen een gemiddeld stijgingspercentage van 6,9 procent – de eerste kilometer stijgt gemiddeld met bijna tien procent – maar de top van de Mûr wordt ook op vijftien kilometer van de finish gerond.

Het zou heel goed kunnen dat - net als dit voorjaar in Milaan-San Remo, de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix - Van der Poel en Pogacar er een ‘duel der titanen’ van maken.

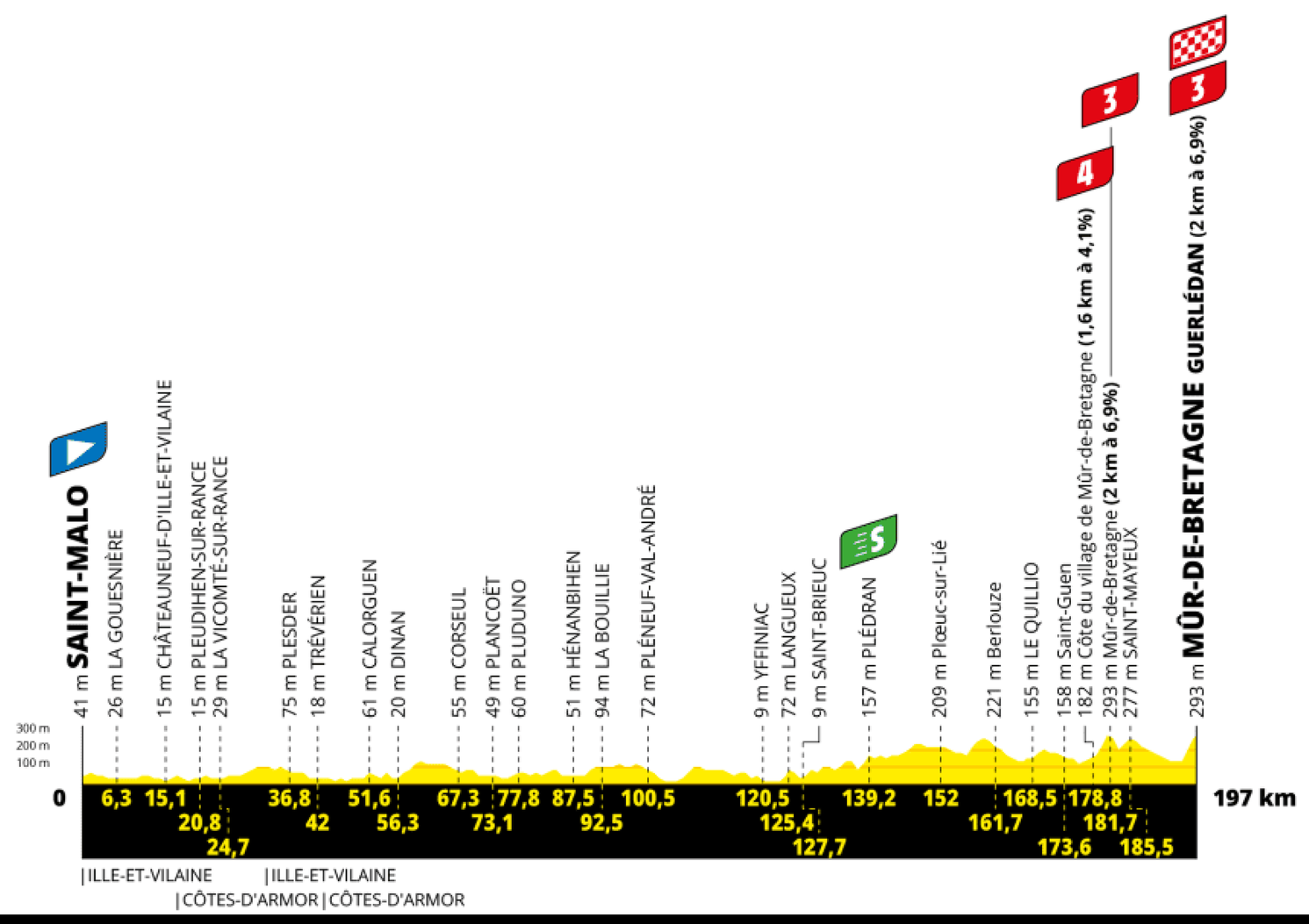

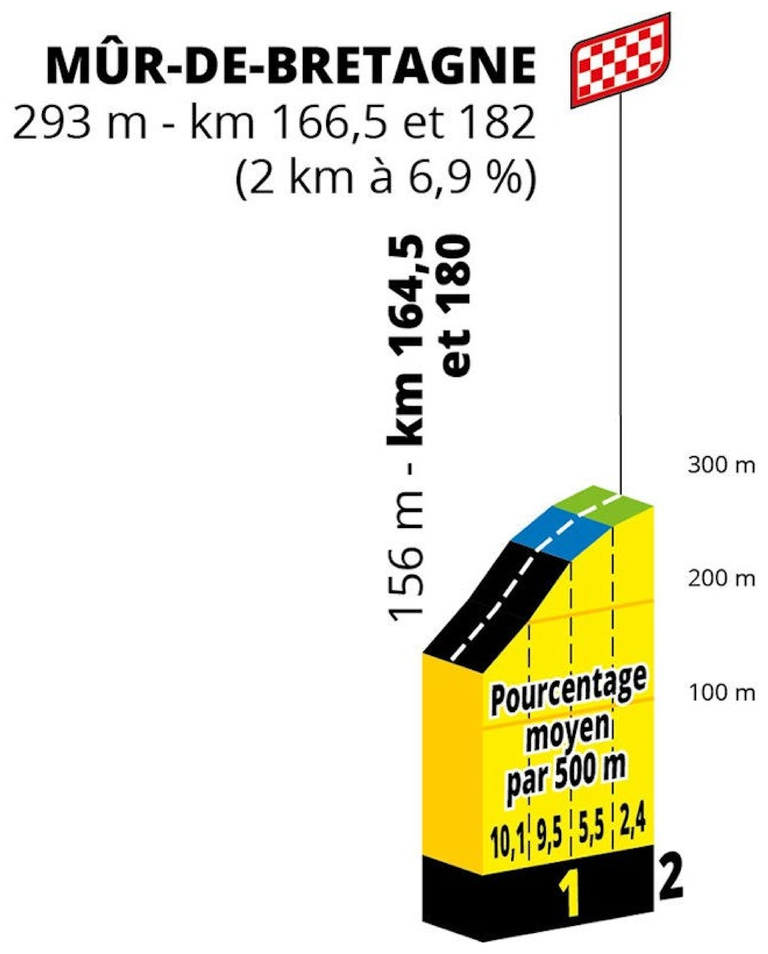

Etappe 8: Zaterdag 12 juli

SAINT-MÉEN-LE-GRAND – LAVAL (VLAKKE RIT, 174 KILOMETER)

Na het geweld van de voorgaande drie dagen is het vandaag normaal gesproken kans drie voor de rappe mannen deze Tour. Wel gezegd moet worden dat de laatste kilometer vals plat omhoogloopt. Biniam Girmay, vorig jaar winnaar van drie etappes en de groene trui, zou weleens kunnen winnen vandaag.

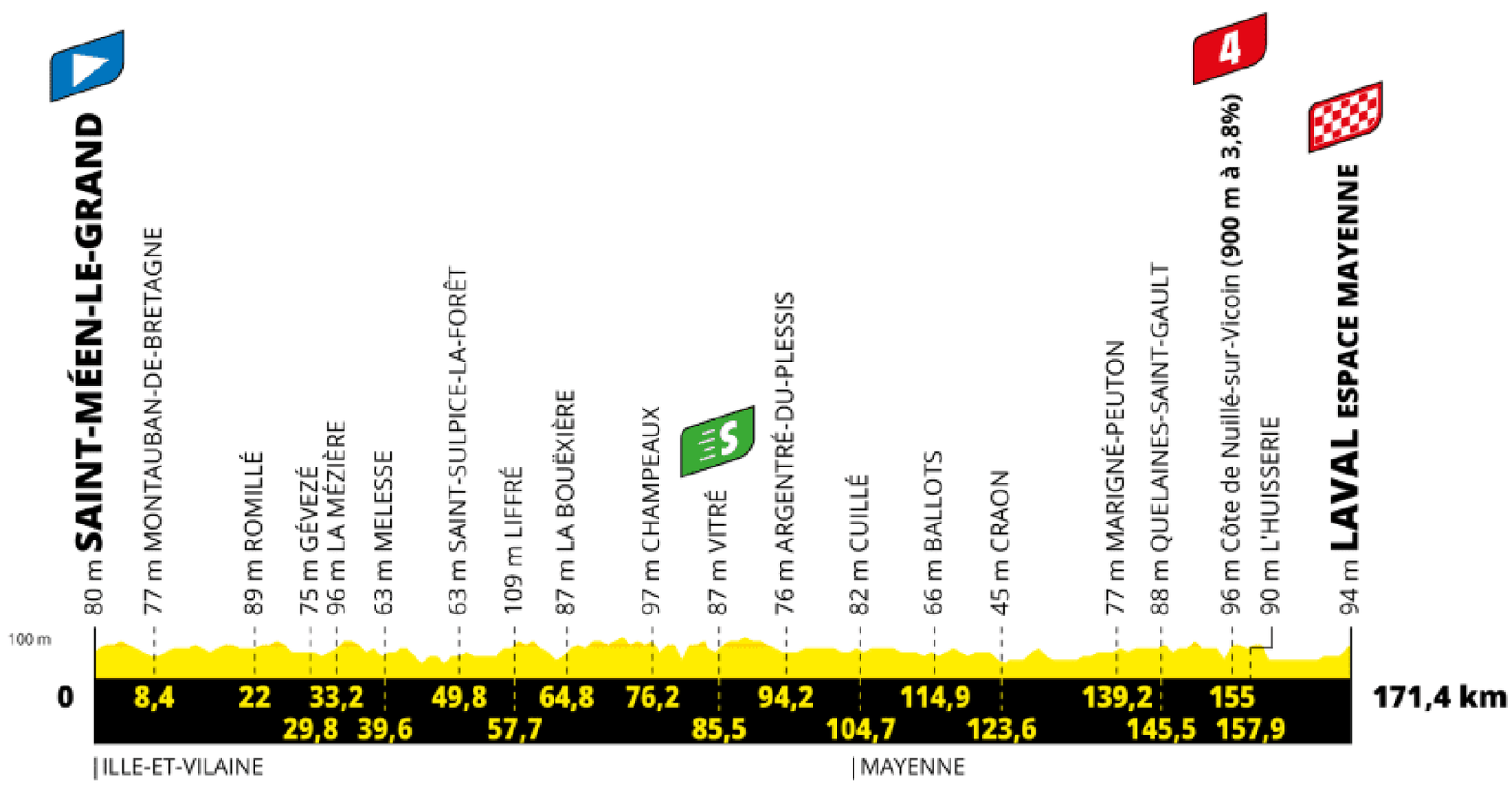

Etappe 9: Zondag 13 juli

CHINON – CHÂTEAUROUX (VLAKKE RIT, 170 KILOMETER)

In 2008, 2011 en 2021 won Mark Cavendish – die zich vorig jaar na zijn 35ste etappezege kroonde tot de renner met de meeste Touretappezeges ooit - in Châteauroux, daarom werd de Avenue de la Châtre, waar de finishlijn ligt, in de volksmond omgedoopt in 'Avenue Cavendish'.

Vandaag is de kans groot dat het opnieuw sprinten wordt. Alleen de wind zou roet in het eten kunnen gooien. Het parkoers is vlak, maar er zijn veel open stukken waar de wind vrij spel heeft. Waaiers zouden voor spektakel kunnen zorgen, waardoor het 'alarmfase 1' is voor de klassementsrenners. Wie de slag mist, kan zomaar minuten aan zijn broek krijgen. Als er weinig wind staat zullen de sprinterstreinen de dienst uitmaken.

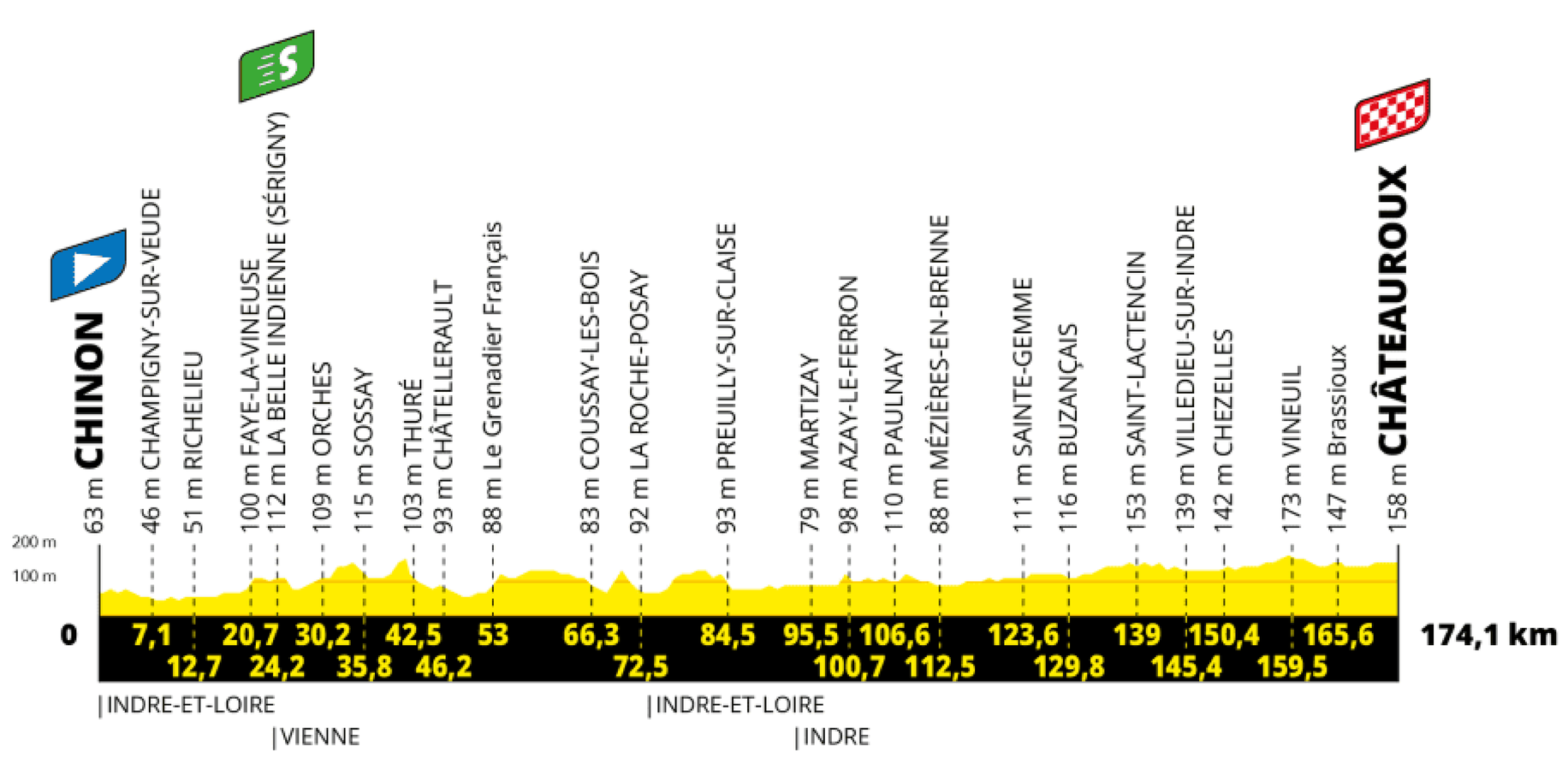

Etappe 10: Maandag 14 juli

ENNEZAT – LE MONT-DORE (BERGETAPPE, 163 KILOMETER)

Normaal gesproken is de tweede maandag van de Tour de eerste rustdag. Dit keer valt die dag op Quatorze Juillet, de Franse nationale feestdag. Het wordt afzien voor de renners die smachten naar een break, want vandaag is de eerste etappe die het predicaat bergetappe heeft gekregen.
De rit telt meer dan 4300 hoogtemeters en het regent beklimmingen, waarvan zeven van de tweede categorie. Maar het zijn geen lange beklimmingen. Achtereenvolgens gaat het om de Côte de Loubeyrat (4 kilometer à 6,3 procent), Tourtoule (4,2 kilometer tegen 5.8 procent), Chanat-la-Moutyre (2,2 kilometer à 6 procent), de Côte de la Baraque (5,5 kilometer met een gemiddeld stijgingspercentage van 7,2 procent), de Côte de la Charade (5,1 kilometer à 7,4 procent) en de Côte de Berzet (3,4 kilometer tegen 7,4 procent), Col de la Moreno (3 kilometer, 4,3 procent), de Col de Guery (3,4 kilometer à 6,4 procent) en de Col de la Croix Morand (3,4 kilometer tegen 5,8 procent).
Dan moet de finale nog beginnen. De Col de la Croix Saint Robert (5,1 kilometer à 6,3 procent) en de klim naar de top van de Puy de Sancy (3,3 kilometer tegen 8 procent), boven Le Mont-Dore.

De kans is groot dat een groep renners met klimbenen vandaag op avontuur gaan. Niet alleen de dagzege, maar ook de bolletjestrui ligt voor het grijpen. De kans is groot dat op deze dag veel Franse renners in de kopgroep willen zitten. Bij gebrek aan Franse klassementsrenners die aanspraak kunnen maken op de gele trui, moet worden ingezet op dagsucces en dan is winnen op 14 juli uiteraard de kers op de taart.

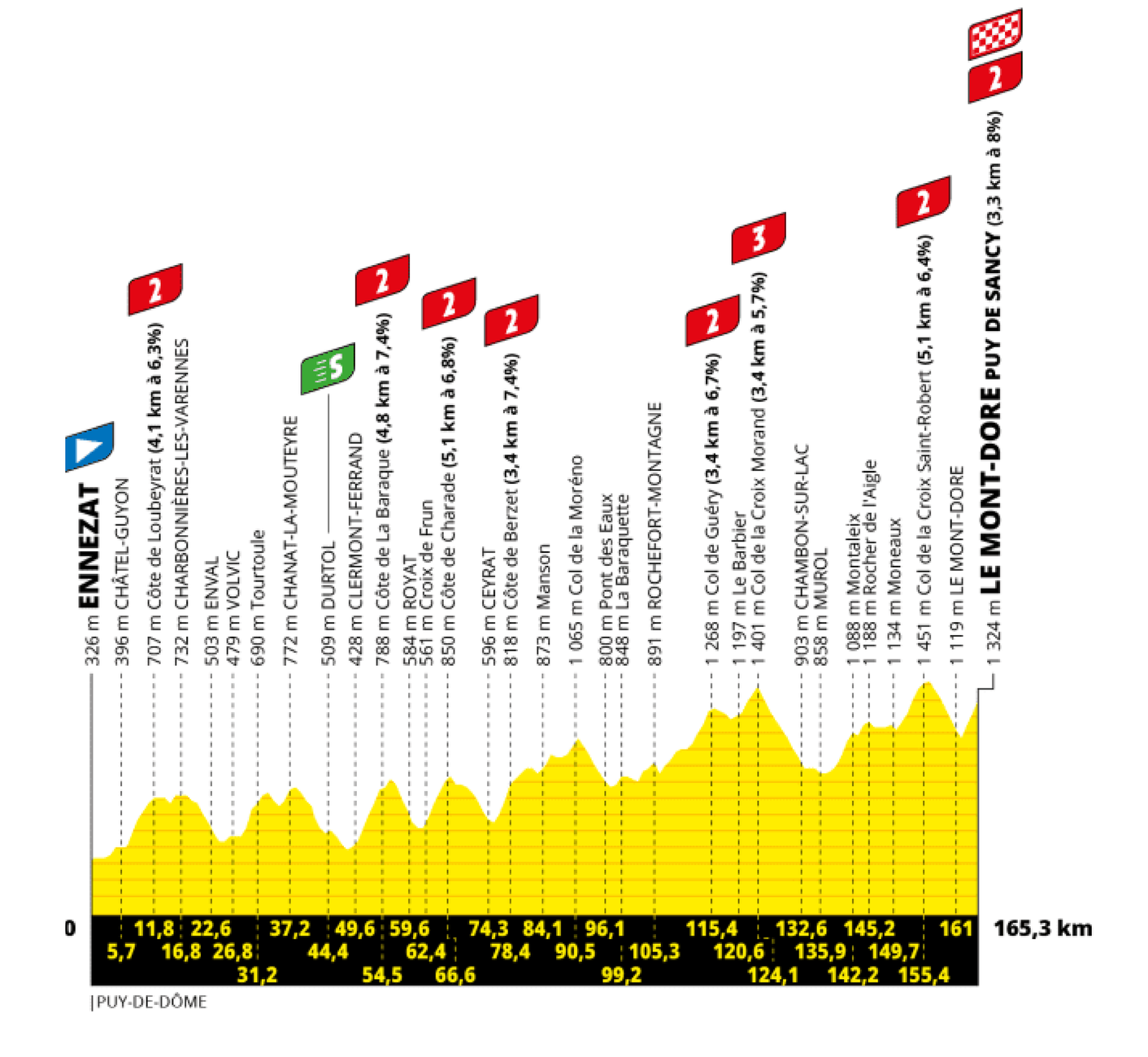

Dinsdag 15 juli

RUSTDAG

Etappe 11: Woensdag 16 juli

TOULOUSE – TOULOUSE (VLAKKE RIT, 154 KILOMETER)

De etappe na de rustdag is niet al te lastig. De kans is groot dat vandaag de sprinters weer aan zet zijn en ook de strijd om de groene trui weer in

alle hevigheid losbarst. Toch zijn er in de laatste vijftien kilometer nog twee klimmetjes in het parkoers opgenomen waar de sprinters beducht voor zullen zijn. Eerst wacht de Côte de Vieille-Toulouse (1,5 kilometer tegen 6,7 procent) en op acht kilometer van de finish de Montée Pech David (900 meter à 9,1 procent). Omdat het voorlopig de laatste kans is voor de sprinters zullen zij er alles aan doen om die twee pukkels in het parkoers te overleven. En mocht dat lukken, is er dan nog tijd genoeg om de spinterstreinen op de rails te krijgen?

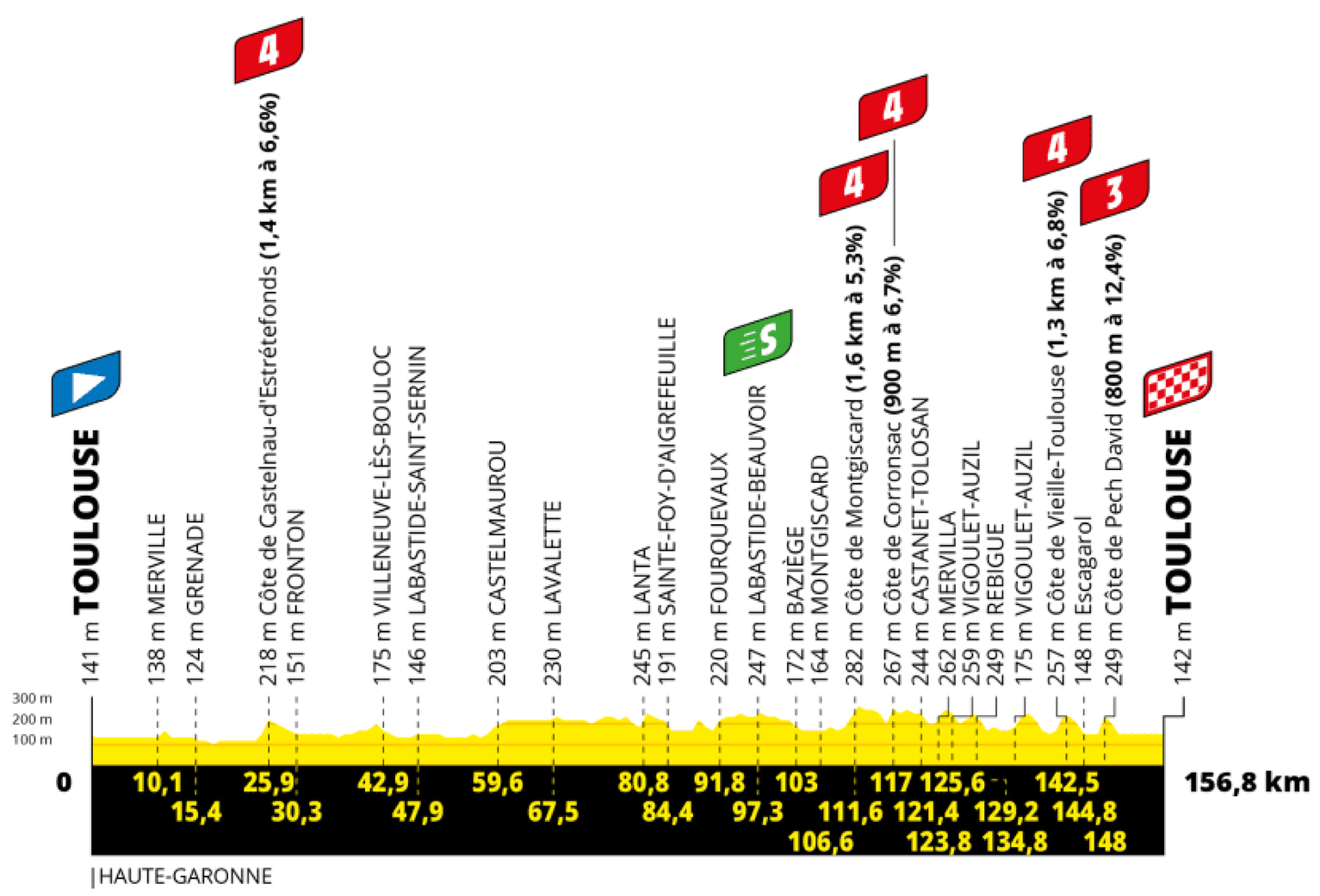

Etappe 12: Donderdag 17 juli

AUCH – HAUTACAM (BERGRIT, 181 KILOMETER)

Het echte vuurwerk gaat beginnen. Het peloton gaat vandaag de Pyreneeën in. Na een rustige aanloop, moet er in de laatste zestig kilometer flink worden geklommen. Via Col du Soulor (11,9 kilometer à 7,3 procent) en

de Col des Bordères (3,1 kilometer tegen 7,6 procent), komend de renners aan bij de slotklim naar Hautacam. De weg loopt gedurende 13,6 kilometer met gemiddelde van 7,8 procent omhoog. Het zwaarste stuk zit halverwege, als de weg twee kilometer lang met bijna 11 procent stijgt. In 2022 won Jonas Vingegaard op Hautecam. Wout van Aert sleurde destijds in zijn groene trui zo hard op kop dat Tadej Pogacar moest lossen. De Deen won de etappe met een minuut voorsprong op Pogacar. Daardoor verzekerde Vingegaard zich van zijn eerste Tourzege. Dit jaar is de kans groot dat de mannen van het klassement zich niet meer zullen verschuilen. Hoe goed zijn Pogacar, Vingegaard en Remco Evenepoel, de top drie van het eindklassement in 2024? Na vandaag hebben we misschien al een indicatie.

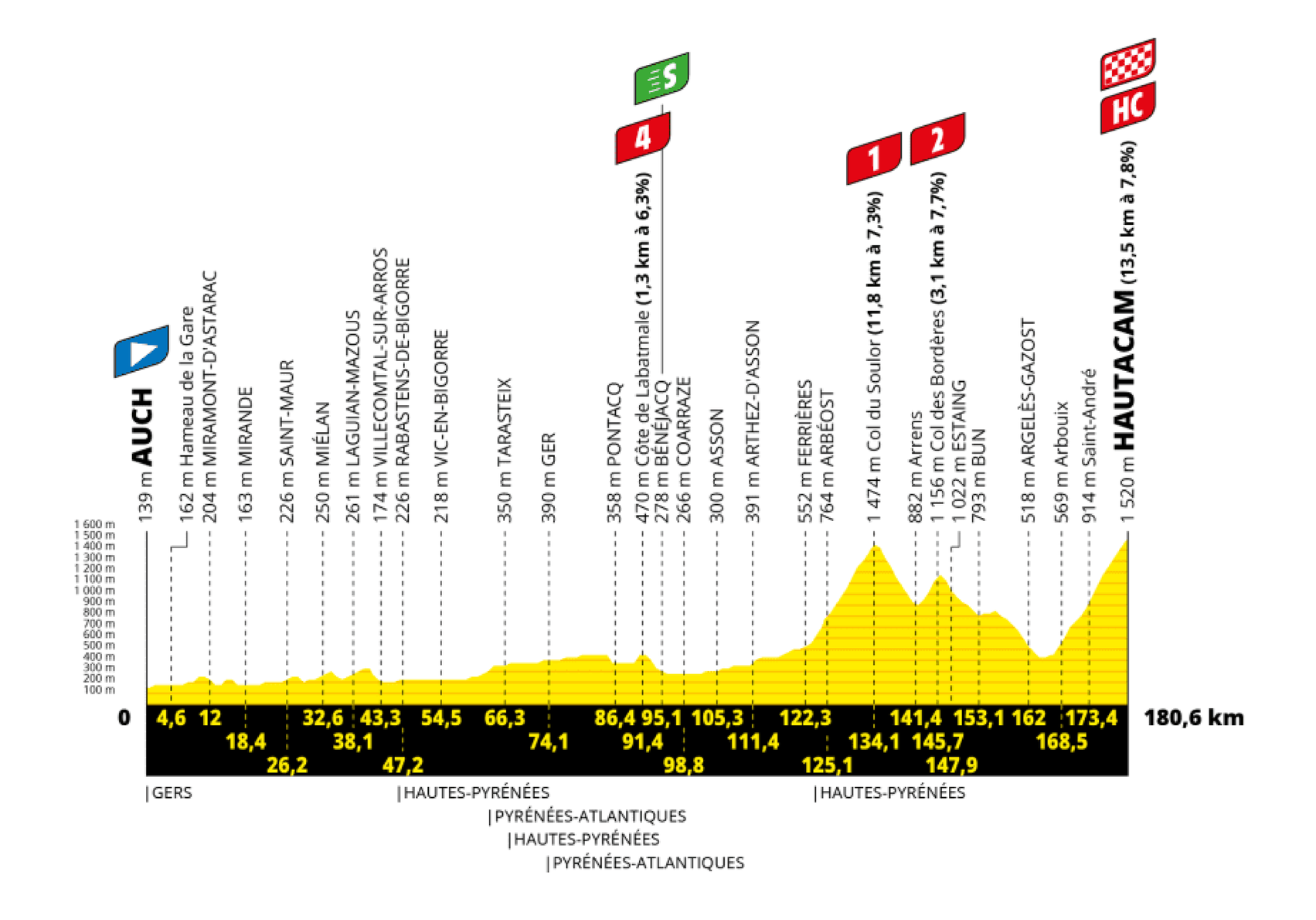

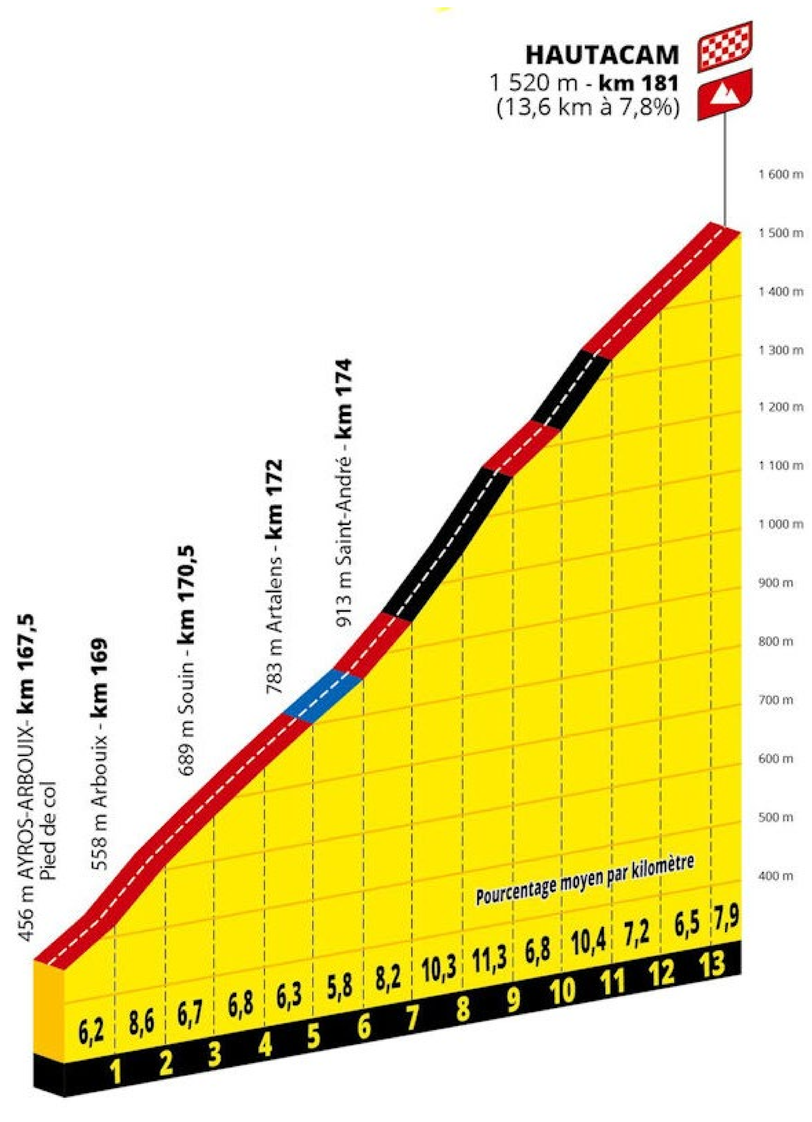

Etappe 13: Vrijdag 18 juli

LOUDENVIELLE – PEYRAGUDES (TIJDRIT, 11 KILOMETER)

De tweede rit in de Pyreneeën is een tijdrit van slechts elf kilometer. Na een korte vlak aanloop van drie kilometer gaat het acht kilometer de lucht in richting de landingsbaan van het vliegveld van Peyragudes. In 2022 deed de Tour de wintersportplaats, die ook bekend is van de James Bond-film Tomorrow Never Dies, ook aan. Tadej Pogacar en Jonas Vingegaard vochten voor wat ze waard waren en Pogacar kwam net iets eerder over de streep. Ook dit keer lijken zij op voorhand de favorieten voor de ritzege. Remco Evenepoel is natuurlijk de tijdritspecialist bij uitstek, maar dit is een ander verhaal dan een 'gewone' race tegen de klok. De klim stijgt gemiddeld met 7,8 procent, maar er zitten veel steilere passages tussen. De laatste kilometer stijgt bijvoorbeeld met 13 procent. Vingegaard won overigens de laatste klimtijdrit in de Tour. In 2023 won hij in Combloux, na 22

kilometer tijdrijden. Hij was liefst 1 minuut en 38 seconden sneller dan nummer twee Pogacar. Maar de Sloveen ging door een gebroken pols in het voorseizoen dat jaar niet in topvorm naar de Tour. Deze klimtijdrit is bovendien een stuk lastiger.
Voor de kijkers: er zijn twee meetpunten onderweg. De eerste na 3,5 kilometer, als de weg net omhooggaat en de tweede na 8,5 kilometer als er dus al flink is geklommen.

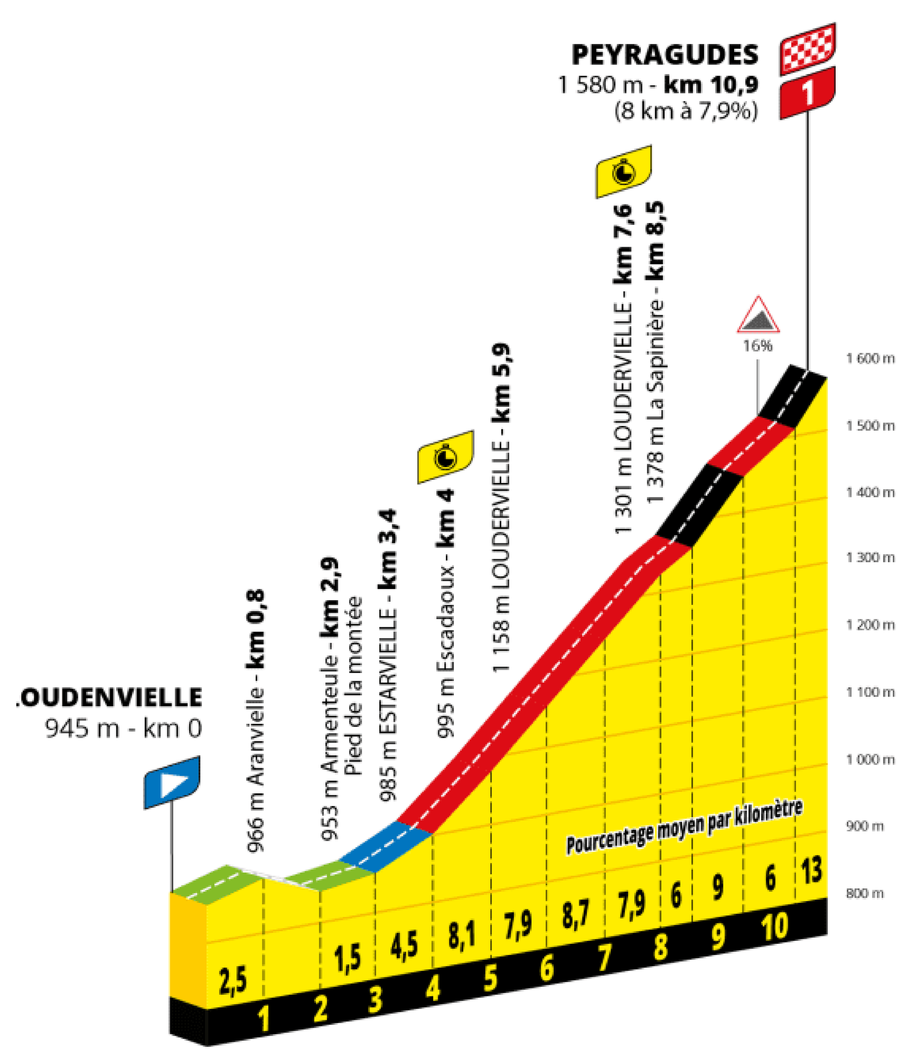

Etappe 14: Zaterdag 19 juli

PAU – SUPERBAGNÈRES (BERGRIT, 183 KILOMETER)

Vandaag het laatste deel van het Pyreneeën-drieluik. Het is ook meteen de zwaarste kluif. In totaal staan er bijna vijfduizend hoogtemeters op het menu en de kans is groot dat na vandaag al het een en ander duidelijk is wat betreft het algemeen klassement. Uiteraard is ook vandaag

weer de verwachting dat Pogacar en Vingegaard de strijd met elkaar aanbinden.
De eerste zeventig kilometer is het nog stilte voor de storm. De Col du Tourmalet, vaste prik in de Tour, is de eerste beklimming van de dag. De klim is 19 kilometer lang tegen een stijgingsgemiddelde van 7,4 procent. Na de afdaling wacht meteen de Col d'Aspin (5 kilometer tegen 7,6 procent). Na de afdaling en tien kilometer vals plat wacht de Col de Peyresourde (7,1 kilometer à 7,8 procent). De slotklim voert naar Luchon Superbagnères (12,4 kilometer tegen 7,5 procent). Het is voor het eerst sinds 1989 dat de Tour het skioord weer aan doet. Destijds was David Millar de winnaar, die tegenwoordig als vrouw en als Philippa York door het leven gaat. Ook Greg Lemond (1986), Benard Hinault (1979) en Federico Bahamontes (1962) wonnen op Superbagnères.

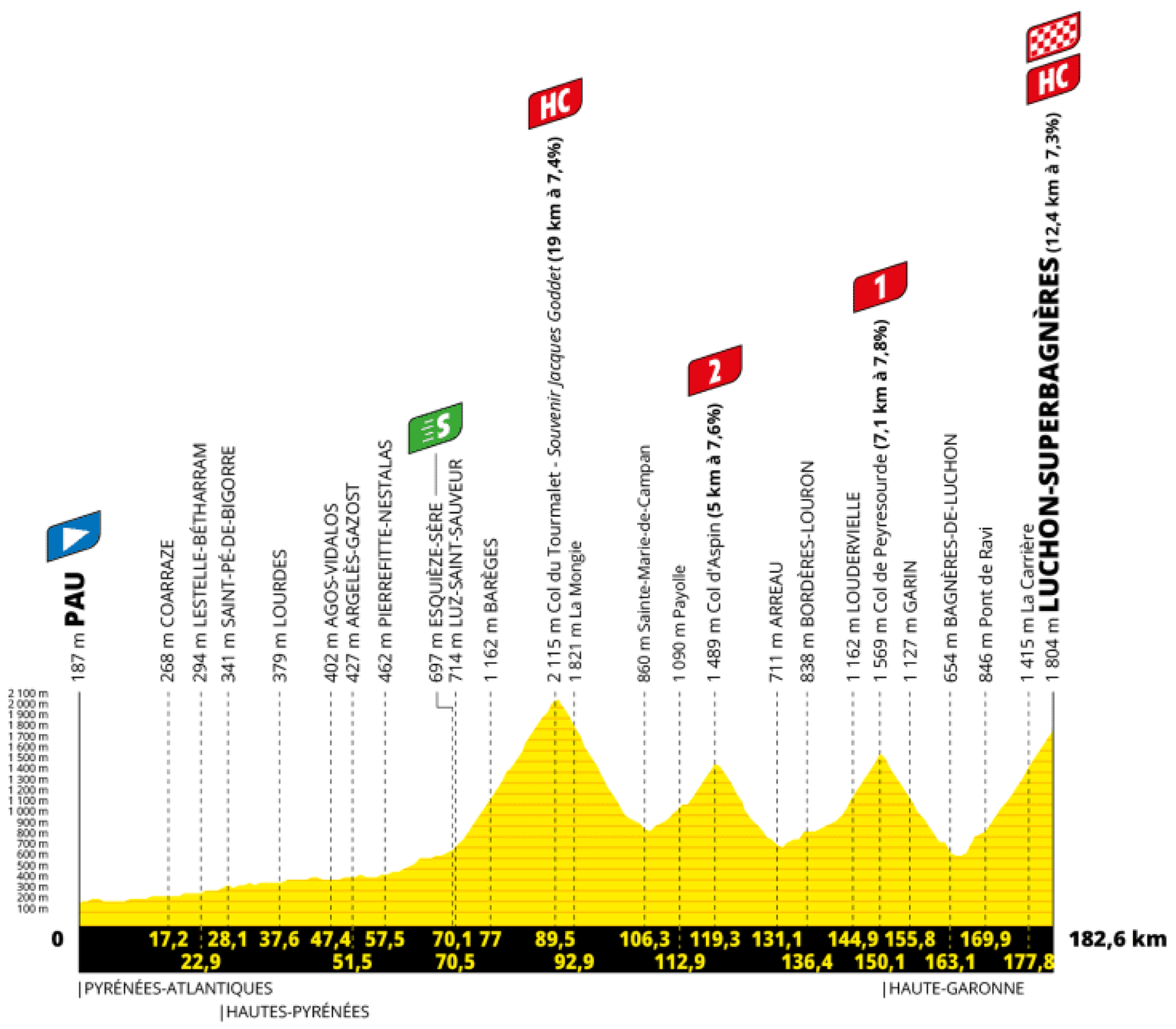

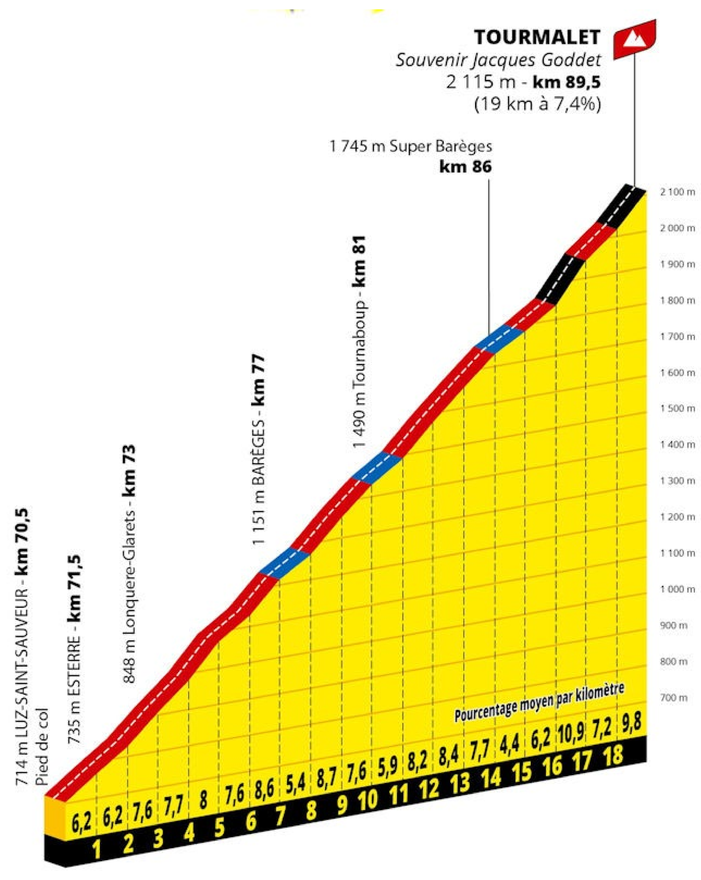

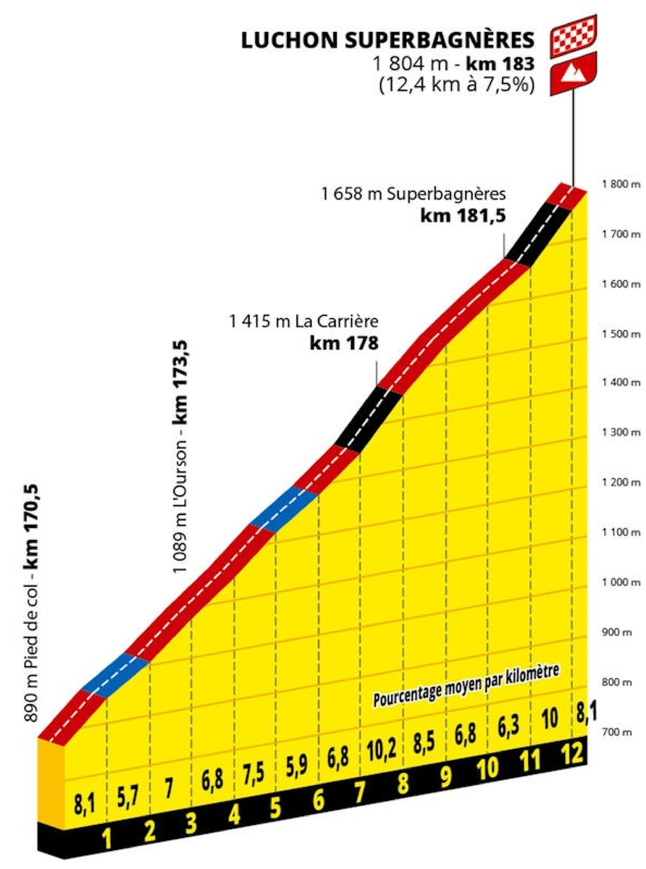

Etappe 15: Zondag 20 juli

MURET – CARCASSONNE (HEUVELRIT, 169 KILOMETER)

Na het geweld van de voorgaande drie dagen lijkt dit een rit waarin een groep avonturiers de ruimte krijgt. Tegelijkertijd is het een etappe voor de snelle mannen die een heuvel kunnen overleven en die niet alleen de ritzege, maar ook de strijd om de groene trui in het achterhoofd hebben. In 2022 won Jasper Philipsen in Carcassonne zijn allereerste Tour-etappe.

De rit van toen is vergelijkbaar met die van vandaag. Er moet heel wat geklommen worden, in totaal zo'n 2500 hoogtemeters zijn opgenomen in het parkoers, maar de klimmetjes zijn vooral in het begin niet heel lastig. Na de Côte d'Auterive (1,7 kilometer à 3,9 procent), Côte de Naillous (1,2 kilometer tegen 5,4 procent), Saint-Félix-de-Lauragais (2,5 kilometer, 3,3 procent) en Côte de Saint-Ferréol (2,6 kilometer à 5,5 procent) wacht de langste beklimming van de dag; de Col

de la Croix Montalric (11,5 kilometer met een gemiddeld stijgingspercentage van 4,3 procent). Daarna wacht nog de Pas du Sant (2,9 kilometer à 10 procent), die over gaat in de Col de Fontbruno (3,8 kilometer tegen 3,8 procent). Daarna is het nog ongeveer veertig kilometer afdalen en vlak.

Maandag 21 juli

RUSTDAG

Etappe 16: Dinsdag 22 juli

MONTPELLIER – MONT-VENTOUX (BERGRIT, 172 KILOMETER)

Een van de meest legendarisch beklimmingen in de Tour-historie staat vandaag op het programma: die van de Mont-Ventoux. Het is de berg waarop wielrenner Tom Simpson in 1967 (Jan Janssen won die etappe die overigens niet finishte op de top van de Ventoux, maar in Carpentras) het leven liet en waar de nodige legendarische

gevechten zijn gevoerd. Wout van Aert won vier jaar geleden de laatste Tour-etappe waarin de 'Reus van de Provence' werd opgenomen. Sterker, hij moest in 2021 twee keer worden beklommen, maar de finish was na de afdaling in Malaucène. Dit keer is de finish bovenop de 'kale berg'.

Eigenlijk is het vandaag 155 kilometer lang een makkelijke etappe. Er wordt amper geklommen. En dat op de dag na de tweede rustdag. Ideaal, zou je denken. Maar die onheilspellende berg is al van veraf te zien, de renners weten allemaal wat nog komen gaat. Aangekomen in Bédoin staat het toetje op het menu; Dé Klim (15,7 kilometer tegen een gemiddelde stijging van 8,8 procent). De eerste tien kilometer gaan door het bos, daarna is een wat vlakkere passage. Vervolgens krijgt de wind vrij spel, is er geen boom meer te bekennen. De laatste anderhalve kilometer, met de zendmast op de top in het vizier, gaat het nog met 10 procent omhoog.

Pogacar en Vingegaard hebben allebei een ritzege boven op de Mont-Ventoux vast en zeker op hun verlanglijstje staan.

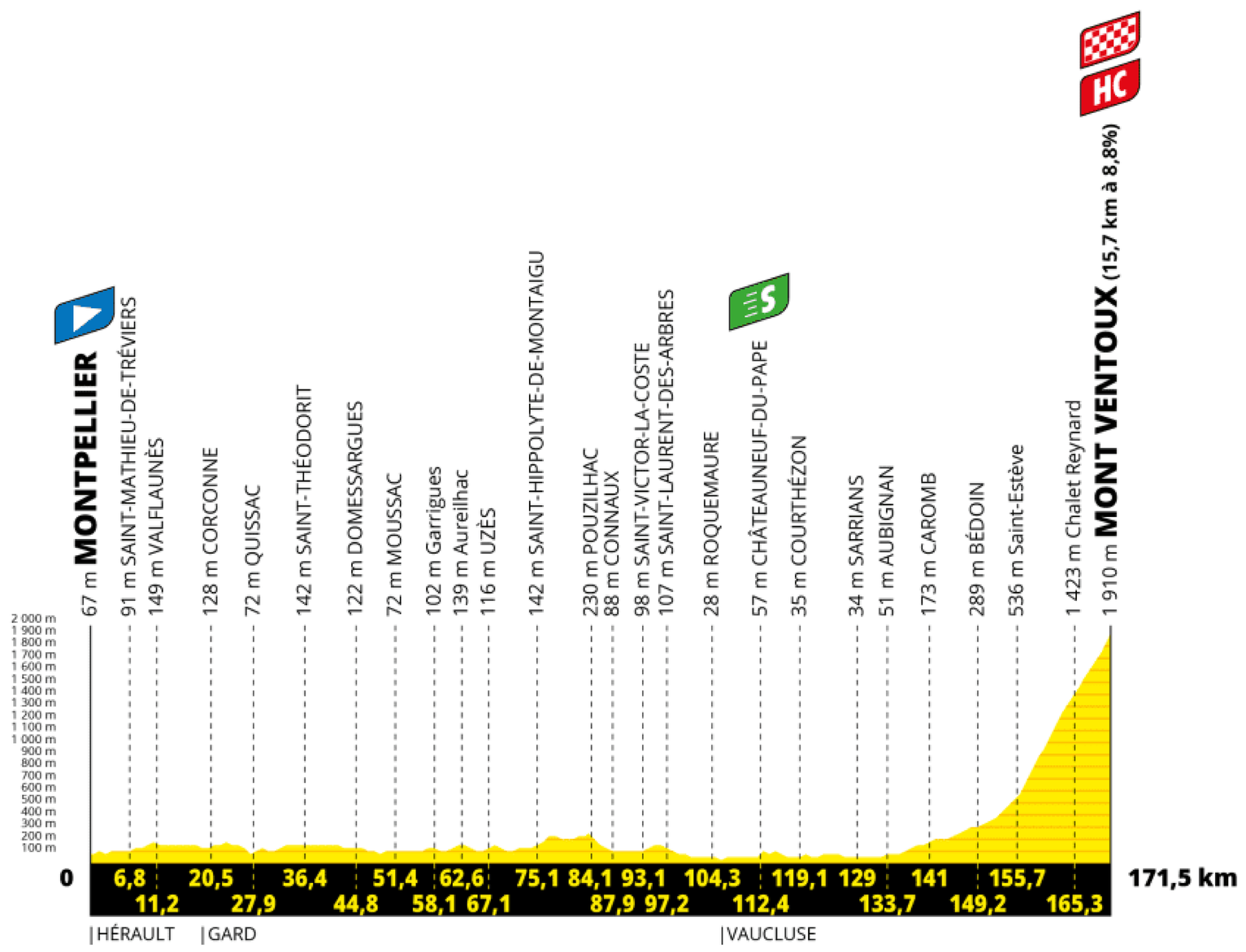

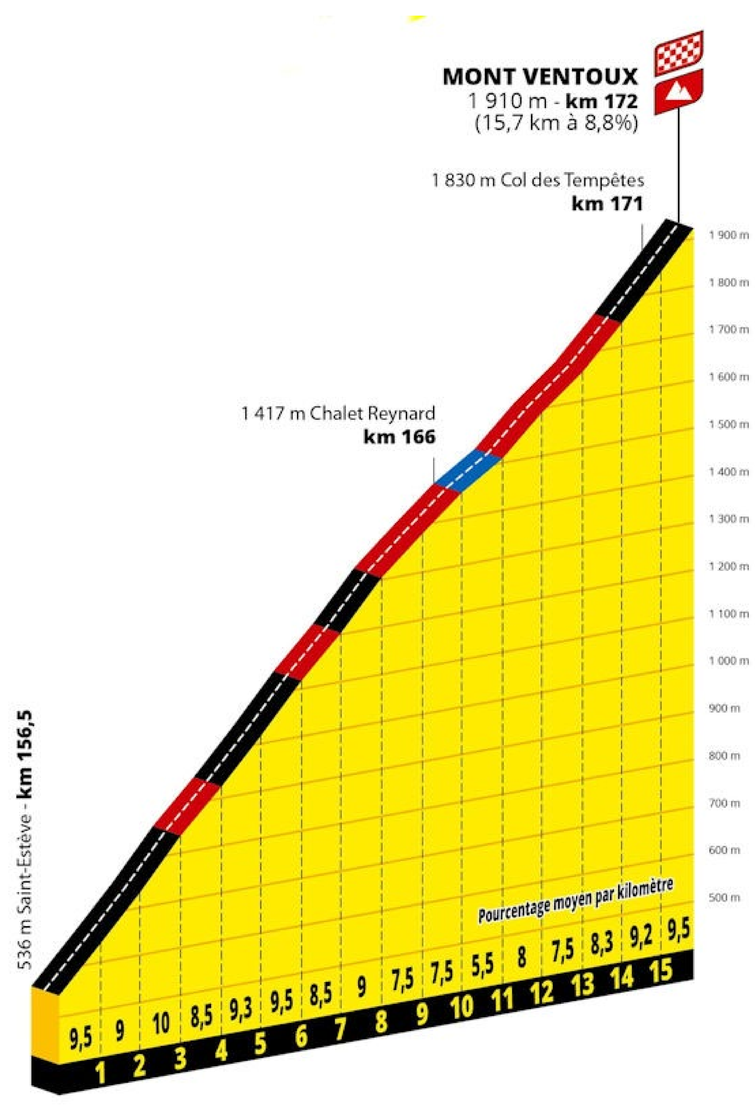

Etappe 17: Woensdag 23 juli

BOLLÈNE – VALENCE (VLAKKE RIT, 161 KILOMETER)

Deze etappe lijkt voer te zijn voor de sprinters. De Col de Boutière (5,7 kilometer à 3,3 procent) en de Col de Tartaiguille (4,3 kilometer tegen 3,9 procent) zijn niet overkomelijk voor de rappe mannen. De laatste beklimming ligt ook nog eens op veertig kilometer van de finish, dus tijd genoeg om eventuele schade te herstellen. Wat een sprintersfeestje kan verstieren is de wind, de rit gaat door de Rhônevallei en daar kan het

flink tekeer gaan. Het kan dus ook zomaar een 'waaieretappe worden'.

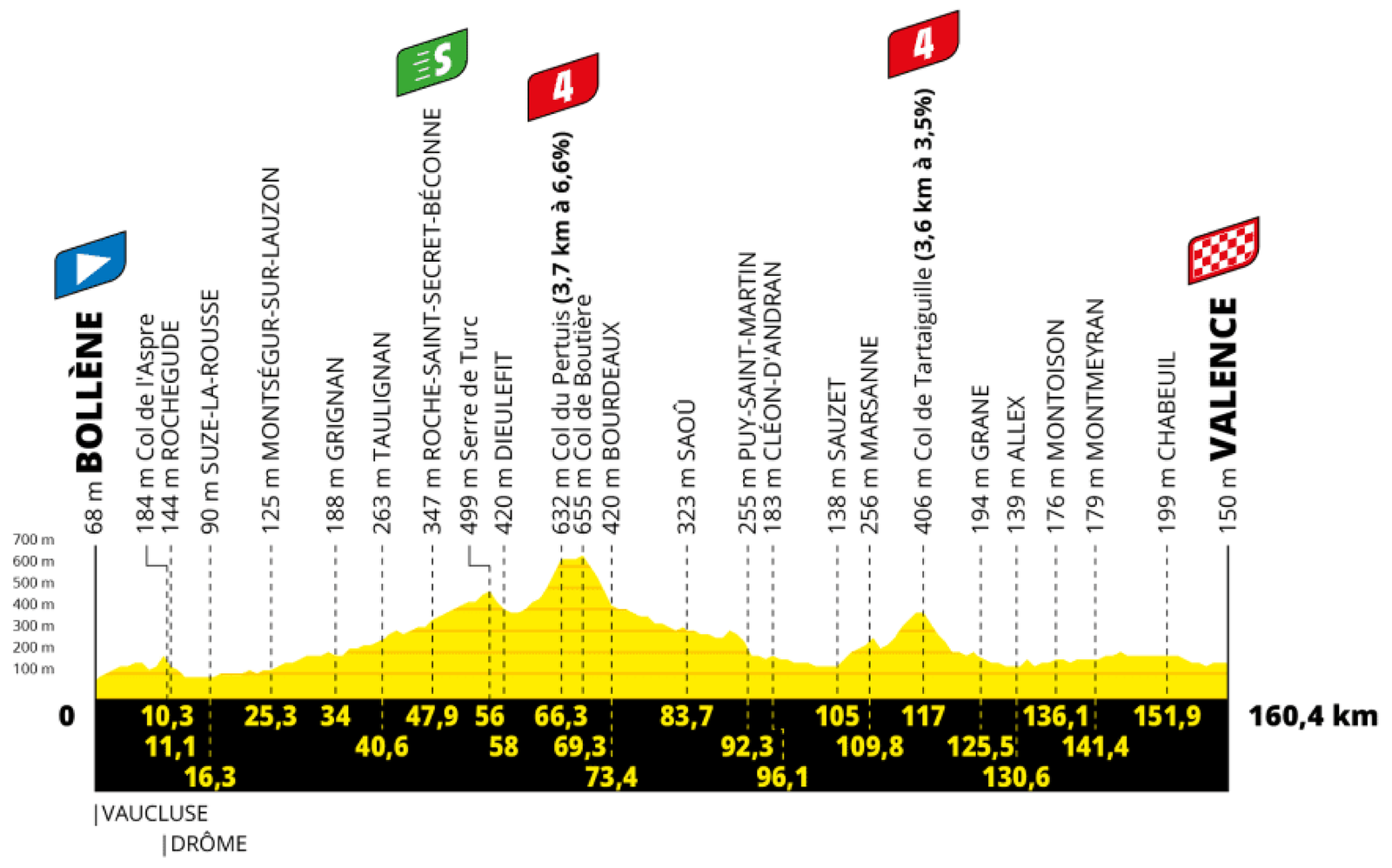

Etappe 18: Donderdag 24 juli

VIF – COL DE LA LOZE (BERGRIT, 171 KILOMETER)

Het peloton trekt de Alpen in voor de koninginnenrit van de Tour van 2025. Vandaag staan er 5500 hoogtemeters en drie lange beklimmingen op het programma. Eerst de Col du Glandon (21,7 kilometer tegen gemiddeld 5,1 procent). Het probleem van de klim is dat hij zeer onregelmatig is: de ene keer gaat het heel stijl omhoog, daarna wordt het klimmen onderbroken door een korte afdaling. Daarna wacht de Col de Madeleine (19,2 kilometer tegen 7,9 procent). De finish ligt op de Col de la Loze (26,2 kilometer klimmen tegen gemiddeld 6,5 procent). Ook hiervoor geldt: de klim verloopt onregelmatig. De ene keer

gaat het in dubbele cijfers omhoog, daarna vlakt het weer af.
In de Tour van 2020 en die van 2023 werd de Col de la Loze ook aangedaan. In 2020 won Miguel Ángel Lopéz voor Primoz Roglic en Tadej Pogacar. Twee jaar geleden won Felix Gall de etappe. Jonas Vingegaard besliste tijdens de beklimming van de Col de la Loze de Tour door meer dan vijf minuten weg te rijden bij Pogacar. In 2020 en 2023 werd overigens de andere kant van de col beklommen, vandaag beklimmen de renners de berg aan de 'makkelijkere' kant. Vingegaard en zijn ploeg Visma-Lease a Bike – voorheen Jumbo-Visma - zullen deze etappe omcirkeld hebben. De Col de la Loze is de enige beklimming deze Tour die tot ver boven de 2000 meter gaat (ruim 2300 meter). Dat is het terrein waarop hij in het verleden vaak de betere was dan Pogacar. Ook zal de gedachte teruggaan naar de elfde etappe van de Tour van 2022. Jumbo-Visma kwam met een meesterplan in die rit, die voerde over de Col du Télégraphe, Col du Galibier en eindigde op de Col du Granon van ruim 2400 meter. Pogacar werd die rit uitgerookt, Vingegaard reed op de slotklim weg, pakte twee minuten, won zijn eerste Tour-etappe, greep het geel en stond de leiderstrui niet meer af die Tour.
Deze etappe is iets minder zwaar dan die rit,

Pogacar en Vingegaard zijn weer drie jaar ouder, de ploegen zijn niet meer hetzelfde, maar toch…

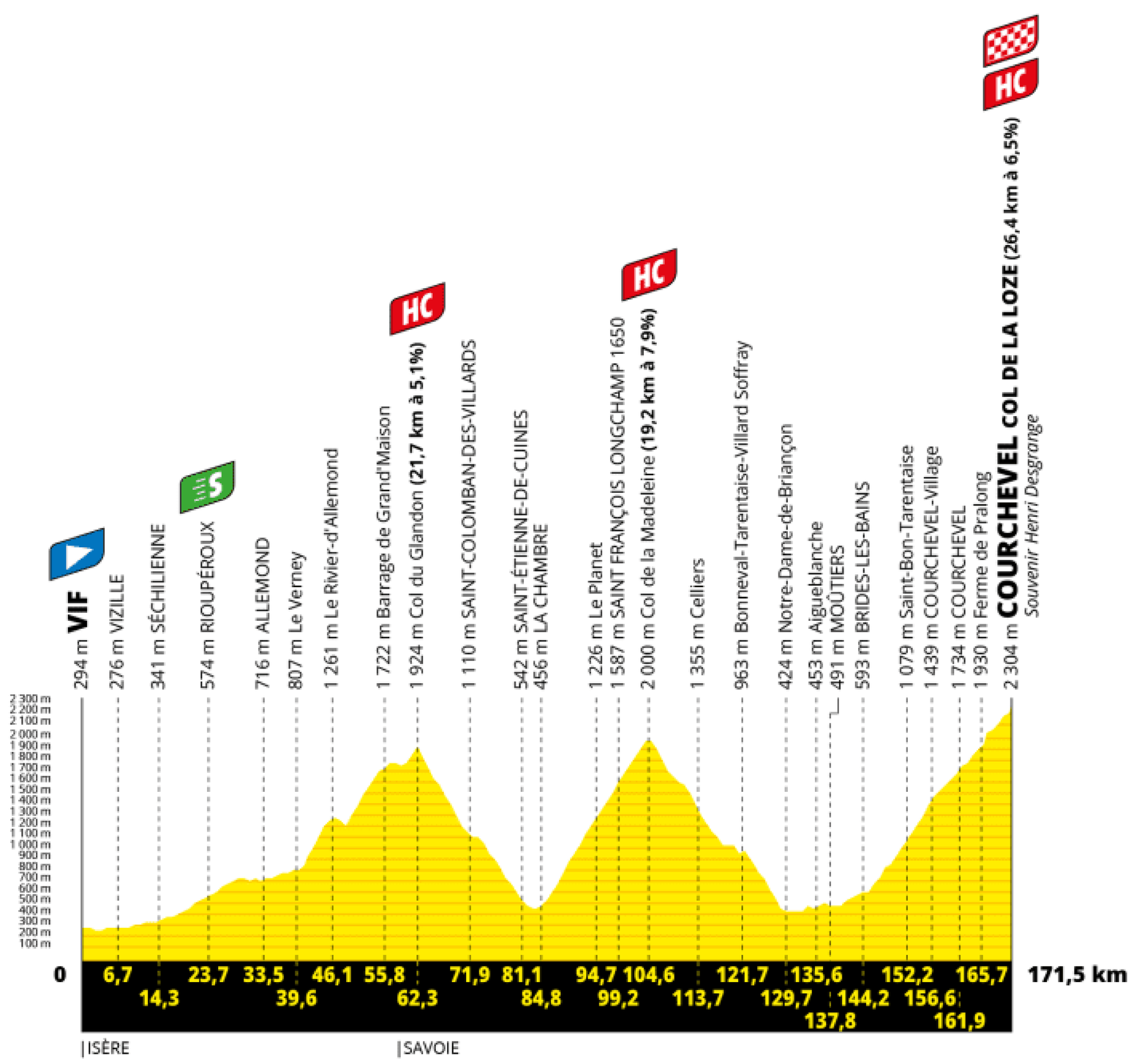

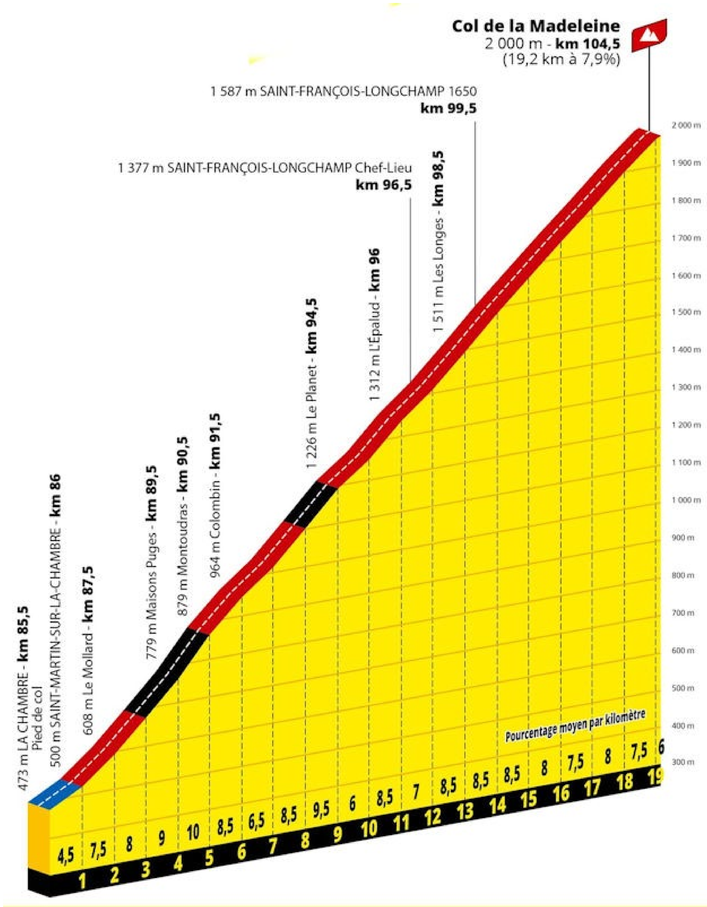

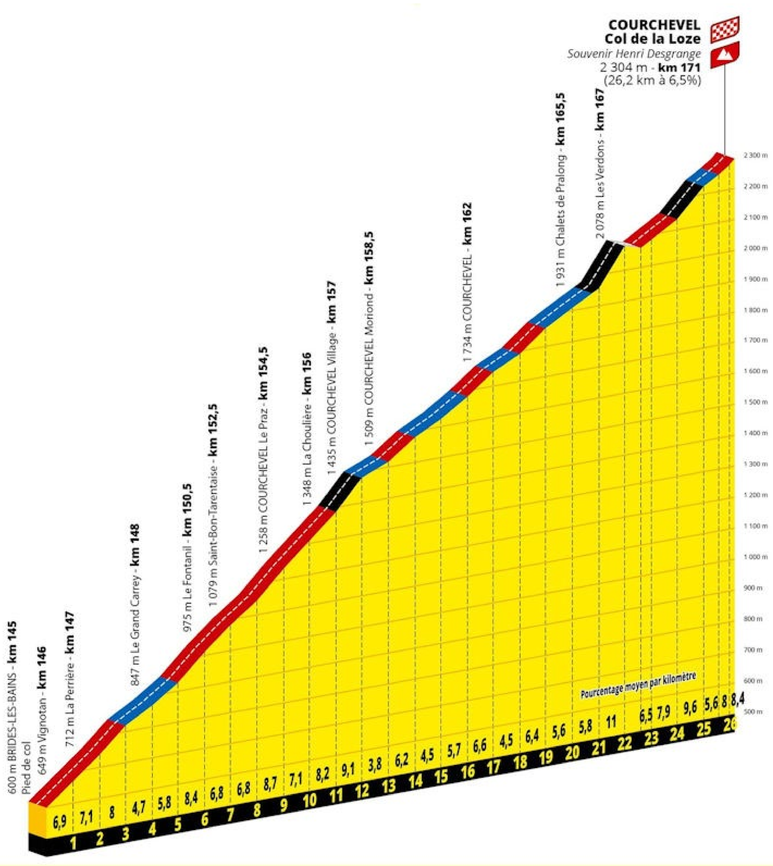

Etappe 19: Vrijdag 25 juli

ALBERTVILLE – LA PLAGNE (BERGRIT, 130 KILOMETER)

Als het algemeen klassement niet al in de plooi ligt, is dit de laatste kans om nog tijdsverschillen te maken. De laatste bergetappe van deze Tour is slechts 130 kilometer lang, maar daarin krijgen de renners heel wat klimwerk voor de kiezen.

Al na tien kilometer wacht de voet van de Côte d'Héry-sur-Ugine (11,3 kilometer à 5,1 procent). Daarna volgt de Col des Saisies (13,7 kilometer tegen 6,4 procent). Vervolgens is de de Col du Pré (12,6 kilometer, gemiddeld stijgingspercentage van 7,7 procent, maar de laatste kilometer loopt 12 procent omhoog) aan de beurt. Na de Cormet de Roselend (5,9 kilometer klimmen tegen 6,3 procent) wacht de beklimming naar skidorp La Plagne. De slotklim is 19,1 kilometer lang en heeft een gemiddeld stijgingspercentage van 7,2 procent. Bij La Plagne gaan de gedachten automatisch terug naar 2002, toen Michael Boogerd na een lange solo de mooiste overwinning uit zijn carrière boekte.

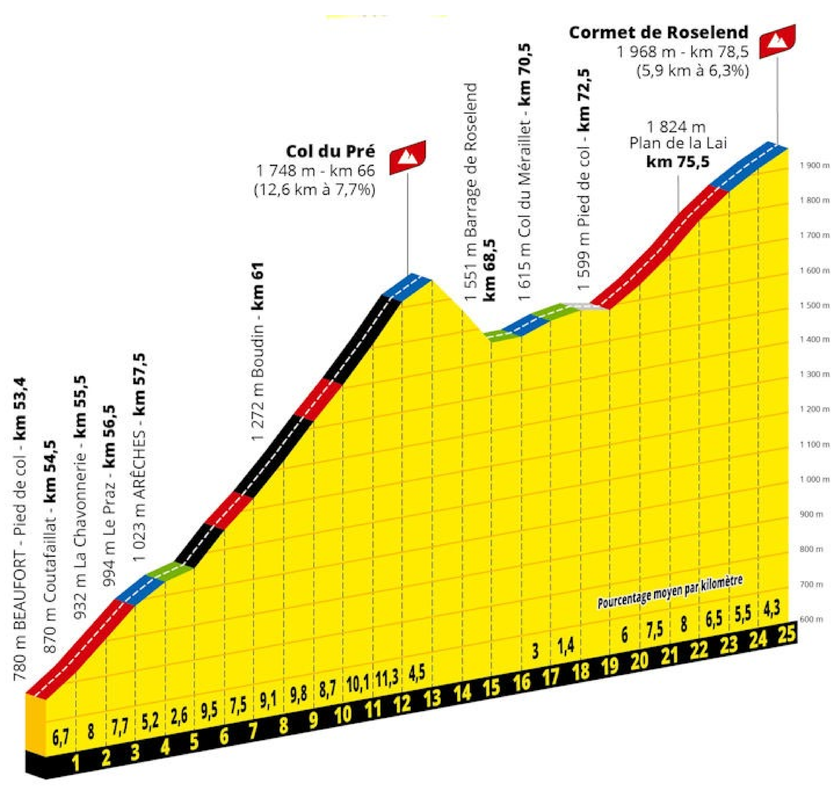

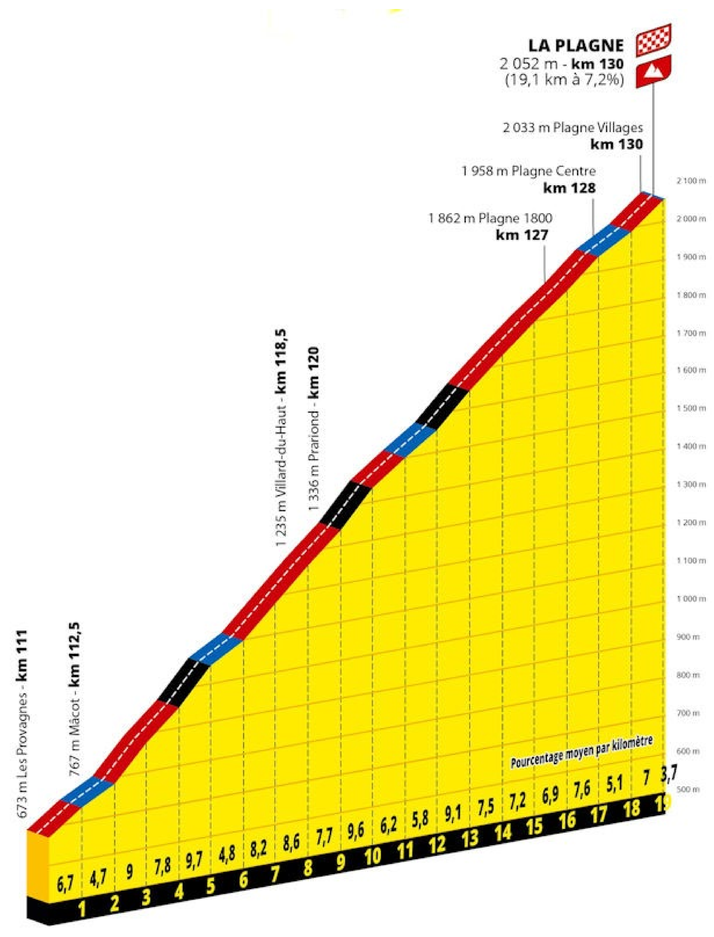

Etappe 20: Zaterdag 26 juli

NANTUA – PONTARLIER (HEUVELRIT, 185 KILOMETER)

De aanvallers krijgen ook nog een kans deze Tour. Het klassement zal gemaakt zijn, de strijd om de groene trui, bolletjestrui en witte trui zal ook wel beslist zijn. De kans is dus groot dat een groep vrijbuiters alle ruimte krijgt. Een kans voor ploegen zonder etappewinst om de Tour nog te 'redden'. Hoewel de echte bergen achter de rug liggen, moet er wel flink geklommen worden. Het begint met de Col de la Croix de la Serra (11,8 kilometer tegen 4.2 procent), gevolgd door de Côte de Valin (5,6 kilometer à 4,4 procent), de Côte de Chateau-de-Pres (4,4 kilometer tegen 4,3 procent), de Côte de Chateau-de-Pres (3,7 kilometer à 8,8 procent) en Côte de Longeville (3,4 kilometer tegen 5,5 procent). Na de laatste beklimming is het nog ongeveer twintig kilometer naar de streep en de laatste kilometers zijn vlak. De laatste winnaar in Pontarlier was overigens Erik Dekker in 2001.

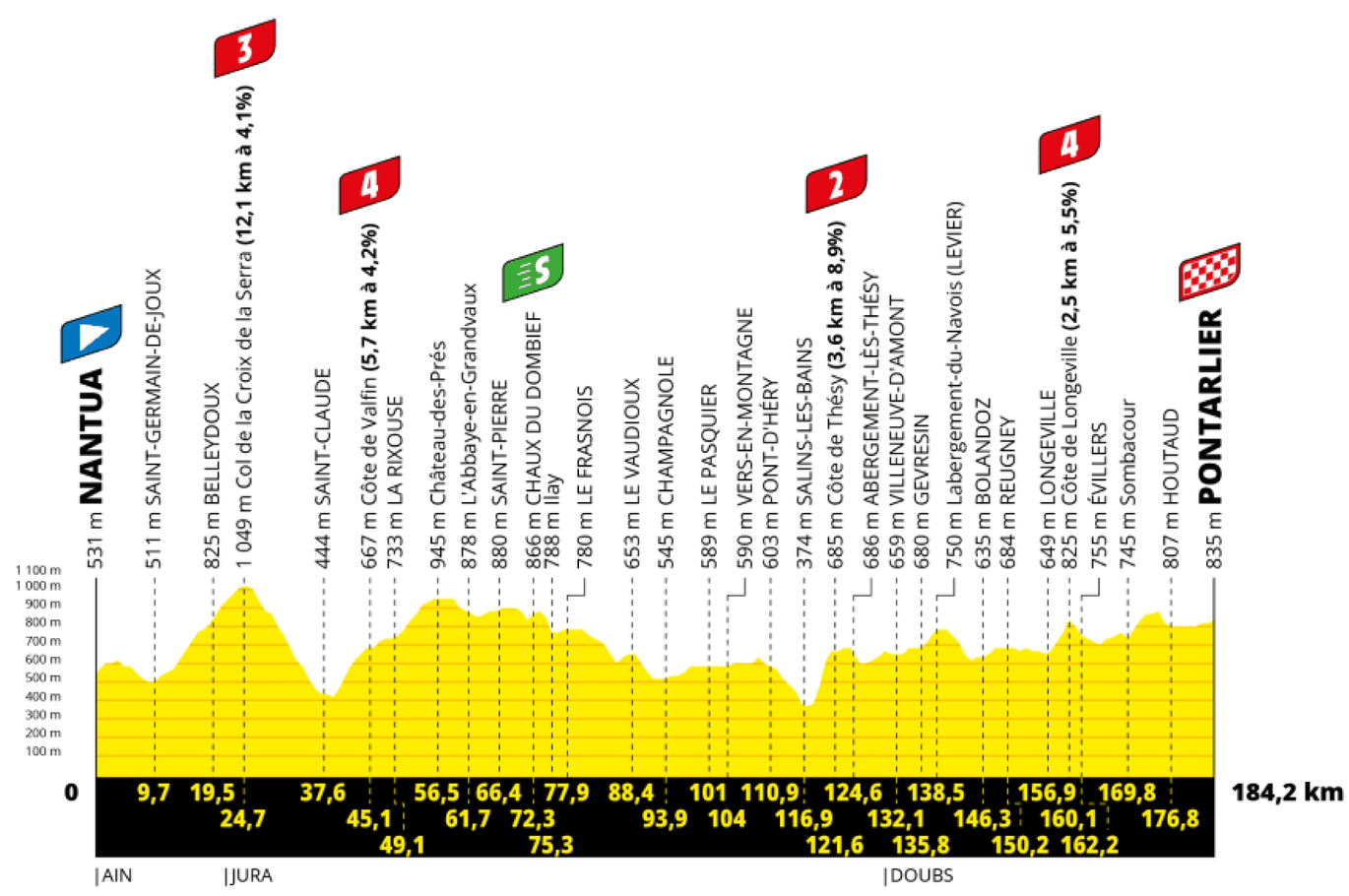

Etappe 21: Zondag 27 juli

MANTES-LA-VILLE – PARIJS (VLAKKE RIT, 132,3 KILOMETER)

Nadat de Tour vorig jaar vanwege de Olympische Spelen in Parijs niet eindigde op de Champs-Élysées, maar in Nice, is de finish nu gewoon weer traditiegetrouw in de Franse hoofdstad. Zoals gewoonlijk zullen de eerste kilometer waarschijnlijk in een slakkengang worden afgewerkt en is er tijd om bij te kletsen of zelfs al fietsend te proosten met champagne.
Toch is de slotrit extra het bekijken waard. Met nog vijftig kilometer te gaan wordt Parijs bereikt. Daarna volgen drie rondjes van zeven kilometer over de Champs-Élysées. Maar daarna gaat het ineens richting de Côte de la Butte Montmartre, een kasseiklim van 1,1 kilometer tegen 5,9 procent. De klim richting de Sacré-Coeur zat vorig jaar ook in de olympische wegrace. Het zorgde voor spektakel, mooie plaatjes en heel veel fans langs de kant. Dus besloot de Tourorganisatie de beklimming ook in de slotrit op te nemen. Niet

één, maar drie keer, als onderdeel van een bijna zeventien kilometer lange ronde door Parijs. De laatste keer dat de top van de Côte de la Butte Montmartre wordt bereikt is het nog maar zes kilometer naar de streep op de Champs-Élysées. De kans is groot dat er ook met een traditie wordt gebroken, dat de Tour de France van 2025 niet zal eindigen met een massasprint. Mathieu van der Poel, Wout van Aert, Tadej Pogacar of Remco Evenepoel, vorig jaar olympisch kampioen op de weg én tijdrit in Parijs, zouden zomaar in Parijs kunnen winnen.

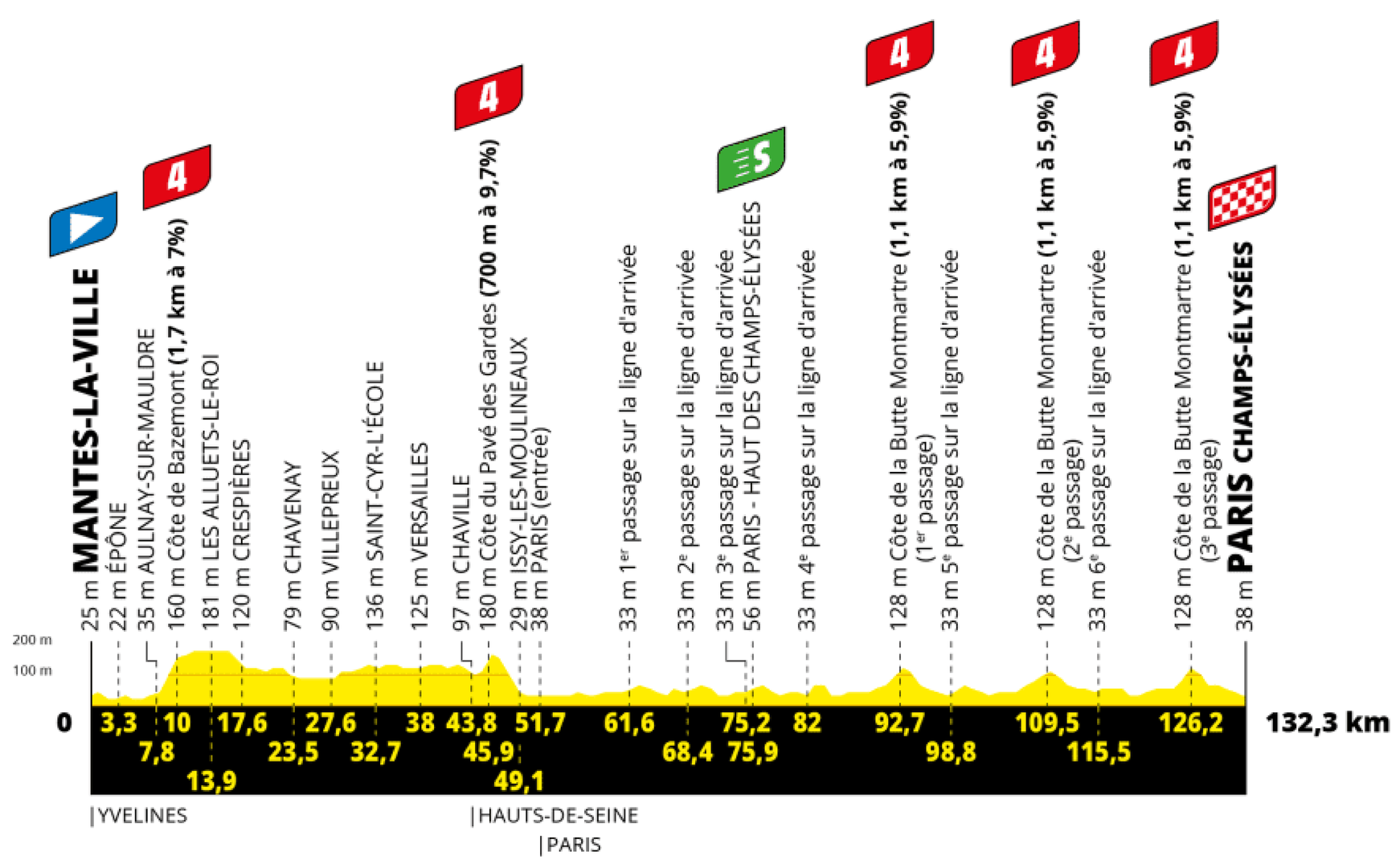

Bron: letour.fr